ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Навчання

Маневри на сумісність

▶ СТОР. 5

Скарби зі скрині

Одяг предків показали на вернісажі

▶ СТОР. 7

Свавілля

Лупають скалу у... національному парку

▶ СТОР. 10

№ 176 (5926) ВІВТОРОК, 16 ВЕРЕСНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Синхронна ратифікація асоціації

Сьогодні у Верховній Раді та Європарламенті планують синхронно ратифікувати Угоду про асоціацію між Україною та ЄС. Про таке рішення домовилися напередодні Президент України Петро Порошенко, який, до слова, вчора вніс законопроект про ратифікацію документа до Верховної Ради, та очільник Європарламенту Мартін Шульц, котрий минулого тижня відвідував Київ. Утім, у справі про асоціацію з'явилася й гірка пігулка — під час тристоронньої міністерської зустрічі Україна—ЄС—Росія, що відбулася минулої п'ятниці (12 вересня) у Брюсселі, було домовлено, що імплементацію Угоди відкладуть до кінця 2015 року. Натомість Євросоюз погодився продовжити дію режиму автономних торговельних преференцій для українських експортерів на цей період.

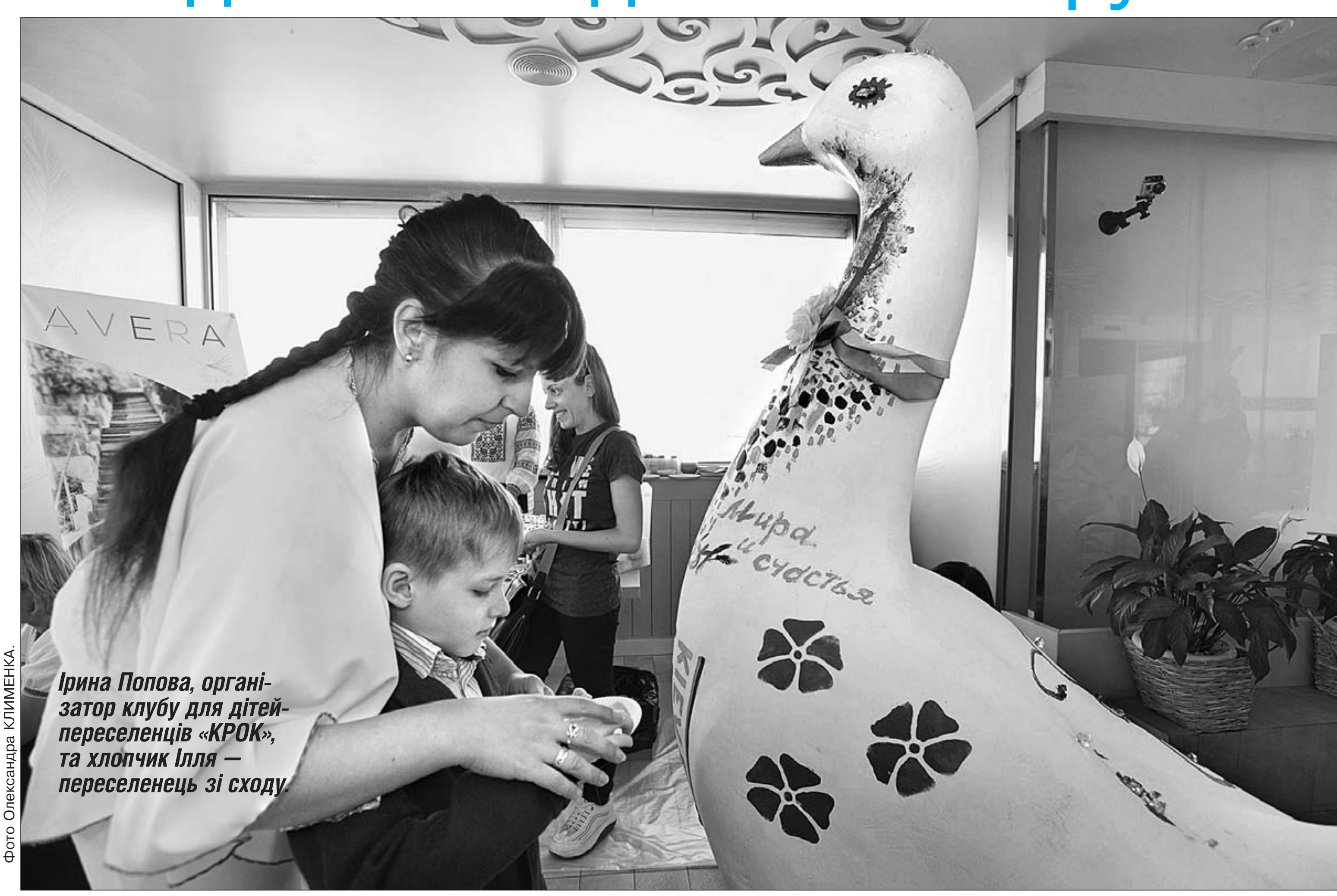
▶ СТОР. 5

Є лише половина палива від потреби

Середня забезпеченість паливом закладів освіти на Кіровоградщині становить нині 41 відсоток від потреби. Як зазначила директор департаменту освіти та науки облдержадміністрації Ельза Лещенко під час засідання обласного Антикризового енергетичного штабу, складною залишається ситуація в Кіровоградському (3,4 відсотка), Гайворонському (5,2), Знам'янському (6,4), Маловисківському (15,5) та Устинівському (18) районах.

▶ СТОР. 7

Об'єдналися під гаслом миру

Ірина Попова, організатор клубу для дітей-переселенців «КРОК», та хлопчик Ілля — переселенець зі сходу.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Учора в столиці відбулась презентація соціальної акції «Голуб Миру в Небі». Започаткувала її спільнота творчих людей за підтримки Міжнародної організації Peace One Day. Під час акції всі охочі змогли приєднатися до створення першого колективного експонату — Голуба Миру, який і став символом проекту. Серед учасників були як найвідоміші представники творчої еліти, так і звичайні українці. До участі також запросили дітей зі сходу нашої країни, для яких нині дуже важливо відволіктися від пережитого. Щоб до акції змогли долучитися якомога більше учасників, тривала вона аж до вечора. Як зазначили організатори, вчора був своєрідний старт до креативного простору «Мир», який мають відкрити 2 жовтня в рамках святкування Міжнародного дня миру. Серед експонатів виставки, яку розділять на чотири арт-зони, будуть скульптури, фотознімки, 3D-малюнки, інсталяції тощо, об'єднані єдиною, мирною, тематикою. А поки що всі охочі мали можливість внести свої пропозиції, викласти ідеї або ж запропонувати свої роботи.

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Центральної виборчої комісії щодо заборони надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки розміру мінімальної заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей (непрямого підкупу) під час проведення позачергових виборів народних депутатів України 26 жовтня 2014 року

Центральна виборча комісія звертає увагу суб'єктів та інших учасників виборчого процесу з виборів народних депутатів України, що відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів України» передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

Разом з тим, згідно з частиною чотирнадцятою статті 74 Закону України «Про вибори народних депутатів України» забороняється проводити передвиборну агітацію, що супроводжується наданням виборцям, закладам, установам, організаціям коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки розміру мінімальної заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей.

Центральна виборча комісія роз'яснює, що така передвиборна агітація або надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей, що супроводжується закликами або пропозиціями голосувати за або не голосувати за певну політичну партію чи кандидата у народні депутати України або згадуванням назви партії чи імені кандидата, є непрямим підкупом виборців.

Особи, винні в порушенні законодавства про вибори народних депутатів України, притягаються до кримінальної, адміністративної або іншої відповідальності в порядку, встановленому законом.

КОРОТКО

■ Майже сто кіровоградців здали кров для поранених військових, які перебувають на лікуванні, упродовж минулого тижня. Організували акцію «Здай кров — врятуй життя героя» волонтери благодійного фонду «Майбутнє за молоддю», **рапортує наш власкор Петро МЕЛЬНИК.**

■ Погода у вересні збережеться досить тепла. Про це під час брифінгу **заявив директор Укргідрометцентру Микола КУЛЬБІДА.**

■ Зведений загін прикарпатських правоохоронців вирушив на схід України. 95 бійців нестимуть службу з охорони громадського порядку, **дізналася наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

Майже 40 тисяч жителів сходу України вже повернулося додому ***(прес-служба ДСНС)***

Спеціальна контрольна комісія з питань приватизації попереджає про загрозу інвестиційному проекту

**Прем'єр-міністру України
ЯЦЕНЮКУ А. П.**

Щодо оренди деяких об'єктів колишнього аеродромно-технічного комплексу «Узин»

Шановний Арсенію Петровичу!

Вважаємо за необхідне інформувати Уряд і особисто Вас про ситуацію, що склалася з оформленням договорів оренди деяких об'єктів колишнього аеродромно-технічного комплексу «Узин».

Як показала перевірка, проведена Робочою групою Комісії під головуванням народного депутата України Леонова Е. В., у координації з Комітетом Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, та розгляд цього питання на засіданні Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації за участю Голови вказаного Комітету Чумака В. В., керівництво Фонду державного майна України, не маючи законних підстав, ігноруючи результати конкурсу оренди зазначених об'єктів, тривалий час (понад 5 років) під надуманими, часто змінюваними приводами ухиляється від оформлення договорів. При цьому не виконуються судові рішення, в тому числі Вищого господарського суду України, ігноруються висновки транспортної прокуратури, подання Міністерства юстиції України, неодноразові звернення нашої Комісії.

Цим поставлено під загрозу реалізацію унікального за масштабами (більше 1 млрд. дол. США) інвестиційного проекту, по суті, першого такого в історії незалежної України, і вже завдано великих збитків інтересам держави.

Ідеться про створення на базі об'єктів колишнього аеродромно-технічного комплексу «Узин» Міжнародного вантажного аеропорту Узин, в чому зацікавлене Міністерство оборони України, насамперед командування Повітряних Сил Збройних Сил України з огляду на нагальну потребу в такому аеродромі в умовах особливого періоду. Передбачається також створення в Узині сучасного навчального Центру для потреб Управління державної охорони.

Перевірка показала, що керівництво Фонду державного майна України використовує сфальсифіковані, як повідомляє Голова Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Чумак В. В., деякими працівниками СБУ дані, що необ'єктивно характеризують інвесторів (компанії «Узин-Транс» та «Іст-Вест Транспорт Груп»), безпідставно пов'язуючи ситуацію із створенням вантажного аеропорту в Узині із загостренням взаємовідносин між Україною і Російською Федерацією.

Держава вже втратила близько 130 млн. грн., передусім через неотримання орендної плати. Завдано серйозного удару інвестиційному іміджу України. Не реалізується можливість створення в депресивному місті Узині близько 10 тисяч робочих місць, конче необхідних соціальних об'єктів, передбачених умовами договору оренди, а головне — діючого аеродрому, так потрібного Україні. До того ж інвестори мають угоди із зацікавленими західними компаніями та адміністрацією Київської області про створення в цьому регіоні кількох потужних виробництв з кількістю робочих місць до 50 тисяч.

Ситуація із створенням Міжнародного вантажного аеропорту Узин — не єдиний випадок, який свідчить про нездатність чи небажання керівництва Фонду державного майна України, сформованого попереднім Урядом, реалізувати і ефективно захищати державні інтереси нашої країни, залучати реальних інвесторів, в тому числі іноземних, для здійснення масштабних приватизаційних проектів.

Незрозумілу позицію займало керівництво Фонду і в ряді інших випадків, зокрема, щодо оренди об'єктів ДХК «Олександріявугілля», Іршанського ГЗК і Вільногірського ГМК, ПАТ МВО «Оріон», об'єктів енергетичної галузі та виноробної промисловості, військового майна.

Повідомляємо також, що в. о. Голови Фонду Парфененко Д. М., якого було особисто мною запрошено, не прибув на засідання Комісії, де розглядався також внесений Кабінетом Міністрів України проект закону про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації (реєстр. № 4541а), фактично ігнорував засідання. Його заступник Миронюк І. С., при розгляді питання по Узину, перекручуючи наведені факти перевірки, зайняв позицію, яка суперечить інтересам держави.

Комісія за результатами перевірки і розгляду цього питання дійшла висновку про неможливість подальшого перебування на посадах в. о. Голови ФДМУ Парфененко Д. М., та його теперішніх заступників і просить Кабінет Міністрів України змінити керівництво Фонду.

Оскільки в ситуації навколо створення Міжнародного вантажного аеропорту Узин проглядаються зацікавленість певних осіб, корупційні діяння, Комісія також визнала за потрібне звернутись до Генеральної прокуратури України, МВС України та СБУ з проханням здійснити об'єктивну перевірку, в тому числі і за заявами інвесторів про намагання отримання неправомірної вигоди, і вжити необхідних заходів.

Звертаючись до Вас, шановний Арсенію Петровичу, просимо розглянути це питання і невідкладно змінити керівництво Фонду державного майна України.

**З повагою, Голова Комісії
Є. В. Мармазов.**

ФОТОФАКТ

Біля Верховної Ради відбулися прес-брифінг та акція «Маски-шоу під ВР», під час якої корупціонери-втікачі просили народних депутатів не голосувати за створення Національного Антикорупційного бюро. Громадські активісти в масках Віктора та Олександра Януковичей, Віктора та Артема Пшонок, братів Клюєвих, Олександра Захарченка, Олексія Азарова та інших одіозних колишніх корумпованих чиновників вимагали від депутатів не підтримувати законопроект про створення Антикорупційного бюро, щоб уникнути покарання та конфіскації майна.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Створення умов для збалансованого розвитку

Комітет з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики рекомендує Верховній Раді прийняти у другому читанні та в цілому проект закону про засади державної регіональної політики. Члени комітету розглянули законопроект до повторного другого читання. 28 пропозицій народних депутатів враховано, 7 — відхилено.

Законопроектом пропонується визначити основні правові, економічні, соціальні, екологічні, гуманітарні та організаційні засади державної регіональної політики як складової внутрішньої політики України.

Згідно з доопрацьованим проектом, метою державної регіональної політики є створення умов для динамічного, збалансованого розвитку України та її регіонів, забезпечення їх соціальної та економічної єдності, підвищення рівня життя населення, додержання гарантованих державою соціальних стандартів для кожного громадянина незалежно від місця проживання. Проектом визначено об'єкти та суб'єкти державної регіональної політики та їхні повноваження. Міські ради і державні адміністрації можуть створювати агенції регіонального розвитку.

**За повідомленням
Інформаційного управління
Верховної Ради.**

Чи отримають захисники Вітчизни належний захист від держави

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

На розгляді в парламенті перебуває низка законопроектів, спрямованих на посилення соціального захисту військовослужбовців та добровольців, котрі беруть участь у проведенні антитерористичної операції на сході України, а також членів їхніх родин.

Визнати учасниками бойових дій вояків-добровольців, які у складі формувань територіальної оборони беруть участь в антитерористичній операції на сході України, передбачає нещодавно внесений законопроект про внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (№ 5037) авторства народного депутата Анатолія Кінаха (ДГ «Економічний розвиток»). Річ у тім, що спеціальні підрозділи територіальної оборони, сформовані з добровольців, досі не мали чітко визначеного юридичного статусу, а відтак патріоти, котрі стали на захист своєї Вітчизни, у разі поранення чи каліцтва на полі бою опиняються незахищеними — вони та їхні родини позбавлені відповідних пільг і виплат у разі поранення чи загибелі.

Утім, деякі кроки на цьому шляху вже зроблено: на сьогодні добровольчі формування отримали законодавчий механізм щодо включення їх до складу підрозділів Збройних Сил України, Міністерства внутрішніх справ України, Національної гвардії України. Однак ті добровольці, хто брав участь в АТО з моменту її оголошення, а наразі з різних причин — через граничний вік або стан здоров'я — не можуть бути призвані на військову службу, так і залишаються соціально незахищеними. Так само невизначеним залишається і статус добровольців, які стали інвалідами, загинули чи пропали безвісти у зоні АТО. Законопроектом пропонується визнати осіб, які брали участь в АТО з 14 квітня 2014 року до моменту включення добровольчих формувань до складу ЗСУ, МВС та Нацгвардії, учасниками бойових дій, а членам їхніх сімей надати статус сімей учасників бойових дій та пільги у зв'язку із втратою годувальника.

«Фактично стан, в якому перебуває Україна у зв'язку із зовнішньою збройною агресією, обтяжений складними фінансово-економічними кризовими умовами, вся важкість та основний тягар подолання яких лягає на звичайних громадян, — зауважує А. Кінах. — За таких обставин особливої актуальності набуває подання конституційного обов'язку — захист Вітчизни — з обов'язком держави щодо забезпечення соціального захисту громадян, які захищають незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України».

Майже аналогічний законопроект на цю тему внесли до парламенту і народні депутати від «УДАРУ» Оксана Продан і Наталія Агафонова (№ 4564а) — також пропонується через внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» надати статус учасників бойових дій добровольцям і членам добровільних батальйонів та формувань, які беруть участь в АТО. Водночас автори законопроекту звертають увагу на ще одну проблему: є непоодинокі випадки, коли працівники Міноборони та його структурних підрозділів, у тому числі командири частин, приписують учасникам АТО до військових частин, які не перебувають у зоні АТО, хоча насправді вони воюють на Донбасі. «Такі дії посадових осіб дозволяють відмовляти особам — учасникам антитерористичної операції у наданні їм статусу учасників бойових дій», — йдеться у пояснювальній записці. Цю проблему автори законопроекту пропонують розв'язати таким шляхом: зобов'язати Міноборони та його структурні підрозділи упродовж семи робочих днів з моменту прийняття рішення про демобілізацію або протягом трьох робочих днів з моменту звернення видавати всім учасникам АТО довідки на підтвердження їхньої участі в АТО.

Окрім того, законопроектом пропонується значно розширити перелік соціальних пільг для учасників АТО: надання пільгових кредитів на житло, щорічне безоплатне медичне обслуговування, гарантована виплата допомоги з безробіття протягом року з моменту прийняття рішення про демобілізацію, право на позаконкурсний вступ до вишів тощо.

Ще один законопроект — № 4411а — про внесення змін до закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» пропонує надати право на позаконкурсний вступ до вищих навчальних закладів учасникам АТО та їхнім дітям. «Подібні гарантії є дуже малим, що держава може здійснити для наших військових, — зауважує автор законопроекту народний депутат Сергій Фаєрмарк (фракція «Батьківщина»). — Але це, безумовно, сприятиме покращенню морального і бойового духу вояків та, можливо, стимулюватиме певних осіб на добровільну участь у захисті держави».

А в законопроекті авторства голови Комітету Верховної Ради у справах пенсіонерів та інвалідів Валерія Сушкевича — про внесення зміни до статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (№ 4564а-1) — пропонується визнати учасниками бойових дій також військовослужбовців Державної спеціальної служби транспорту, Державної служби України з надзвичайних ситуацій та Державної пенітенціарної служби України, які беруть безпосередню участь в АТО.

Про механізми, звідки взяти кошти, необхідні для запровадження нових пільг, у жодному законопроекті не йдеться. Розрахунок у депутатів, вочевидь, на перерозподіл державних коштів у бік зміни пріоритетів — захисники Вітчизни мають отримати належний захист і підтримку від держави.

Олександра КУЧЕРЯВА.

ФАКТ

За даними РНБО, з початку АТО на сході України загинули 864 українські військові, 3215 — отримали поранення, майже 200 українських силовиків перебувають у полоні у бойовиків. За словами Прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка, у бойових діях, які вже декілька місяців тривають на сході України, беруть участь близько 50 тисяч осіб.

Законопроектом пропонується значно розширити перелік соціальних пільг для учасників АТО

Із фронту чи зі сцени — у списки

Минулими вихідними провідні політичні сили на своїх з'їздах визначилися з партійними списками на парламентських виборах. У перших п'ятірках партій і блоків, які мають найбільше шансів потрапити до нового парламенту, — багато і нових, і старих облич, і не лише політиків, а й фронтових комбатів, активістів Майдану, журналістів, зірок шоу-бізнесу та спортсменів.

Партійний список **«Блоку Петра Порошенка»** на позачергових парламентських виборах очолив міський голова Києва, лідер «УДАРу» Віталій Кличко. У першій п'ятірці також Юрій Луценко, Ольга Богомолець, Володимир Гройсман, Мустафа Джемілєв. До першої двадцятки списку блоку також увійшли легендарний полковник ВПС України Юлій Мамчур, нинішні народні депутати Марія Матіос, Микола Томенко, Ірина Геращенко, Віталій Ковальчук, Руслан Князевич, Юрій Стець, Ігор Гринів, Оксана Продан, Наталія Новак, Віктор Пинзеник, міністр освіти Сергій Квіт. Під 19-м і 20-м номерами — журналісти Сергій Лещенко та Мустафа Найєм. Далі у списку багато відомих імен — голова Меджлісу кримськотатарського народу Рефат Чубаров, голова Одеської ОДА Ігор Палиця, ще один відомий одесит — Олексій Гончаренко (син Олексія Костусєва), шеф-редактор «Подробностей недели» на «Інтері» Ольга Червакова, головний редактор канала «Еспресо.TV», власник видавничого дому «Картель» Вадим Денисенко, народний депутат попередніх скликань Віталій Чепінога, співачка Оксана Білозір, екс-глава НБУ Степан Кубів і екс-міністр юстиції Роман Зварич, народний депутат Едуард Гурвіц.

Під час з'їзду наголошувалося, що об'єднання політичних сил спричинене тим, що сьогодні «вкрай важливе єднання демократичних сил у новому парламенті» і важливо не допустити туди політичні сили, які намагаються зруйнувати Україну. А лідер «УДАРу» Віталій Кличко заявив, що не залишить посаду столичного міського голови, оскільки туди його делегували кияни. «Це було б нечесно», — сказав він.

Блок Петра Порошенка також визначився з кандидатами в мажоритарних округах. Серед найпомітніших акцентів на «мажоритарці» — знову «родинні клани». Так, на виборчих округах на Закарпатті висунуто трьох братів Балог — Віктора, Івана та Павла, а також двоюрідного брата Балоги Василя Петьовку.

На Вінниччині балотуватимуться від блоку Микола Катеринчук та Олександр Домбровський, на один із округів Одеської області претендуватиме Давид Жванія. У Києві від БПП у мажоритарних округах висунуто Євгена Рибчинського, Олександра Третьякова, Володимира, Ар'єва, Дмитра Андрієвського, Олексія Кучеренка та Віктора Чумака.

Виборчий список **партії «Народний фронт»** очолив Прем'єр-міністр України і лідер партії Арсеній Яценюк. До списку також увійшли Голова Верховної Ради Олександр Турчинов, радник міністра внутрішніх справ Тетяна Чорновіл, екс-секретар РНБО Андрій Парубій, комбати спецбатальйону «Миротворець» Андрій Тетерук і батальйону «Дніпро-1» Юрій Береза, глава МВС Арсен Аваков, екс-заступник секретаря РНБО Вікторія Сюмар, народні депутати В'ячеслав Кириленко, Лілія Гриневич, Микола Мартиненко, Ігор Васюник. Також за списком «Народного фронту» виборюватимуть місця у новому парламенті міністр соціальної політики Людмила Денісова, міністр юстиції Павло Петренко і екс-глава адміністрації Президента Сергій Пашинський.

А ось лідер **ВО «Батьківщина»** Юлія Тимошенко поступилася першим місцем у виборчому списку кандидатів полоненій льотчиці Надії Савченко. Її згоду йти на вибори до парламенту підтвердили відеороликом, який продемонстрували делегатам під час з'їзду, де Савченко заявила, що «їде на вибори з цією командою». А сестра Надії Віра, котра також балотуватиметься в одному з мажоритарних округів на Київщині, зачитала її лист із російської тюрми. Сама ж Тимошенко у списку — на другому місці. У першій п'ятірці також депутат Київради Ігор Луценко, лідер фракції «Батьківщина» в нинішній Верховній Раді Сергій Соболєв, юрист Альона Шкрум, котра навчалася в Сорбонні та Кембриджі. До першої десятки списку ввійшли Вадим Івченко, Григорій Немиря, Іван Крулько, Олексій Рябчин та Ігор Жданов. Сергій Соболєв під час з'їзду заявив: партія сподівається, що статус народного депутата дасть змогу звільнити Надію Савченко з російського полону, вийти їй на волю та повернутися в Україну.

Список **ВО «Свобода»** на позачергових парламентських виборах був прогнозований. Очолив його, звісно, лідер партії Олег Тягнибок. До першої п'ятірки також увійшли заступник Голови Верховної Ради Руслан Кошулинський, депутати Олександр Сич, Богдан Бенюк та командир взводу 22-го мотопіхотного батальйону, який нині перебуває в зоні АТО, голова Харківської «Свободи» Олексій Миргородський. Олег Тягнибок, виступаючи на з'їзді, назвав головним завданням сьогодні — здобути перемогу у війні з Росією.

Стали відомі й виборчі списки багатьох інших політичних партій, які змагатимуться за місця в парламенті. У списку **«Радикальної партії»**, який очолив лідер партії Олег Ляшко, — його помічник Андрій Лозовий, котрий прославився розкиданням листівок у парламенті з ложі преси, комбат батальйону «Айдар» Сергій Мельничук, співачка Злата Огневич, юрист Артем Запотоцький, голова Комітету виборців України Ігор Попов, комбат «Луганськ-1» Артем Відко, спортсмен-плавець Денис Сілантьєв, депутат Київради Ігор Мосійчук, волонтер Харківського військового госпіталю Олена Кошелєва, народний депутат України попередніх скликань Іван Заєць. Після з'їзду Радикальної партії, який відбувся на Володимирській гірці, було презентовано обладнання та військову техніку, придбані на зібрані партійціями кошти, яка одразу попрямувала до зони АТО. Радикали також заявили, що висуватимуть своїх кандидатів практично на всіх мажоритарних округах.

Визначився із кандидатами на своєму з'їзді й **«Опозиційний блок»**. До нього увійшли шість партій: «Партія розвитку України», сформована з багатьох екс-регіоналів (очільник — екс-глава АП за часів Януковича, екс-глава Кіровоградської ОДА та екс-депутат-регіонал Сергій Ларін), «Україна вперед», «Партія державного нейтралітету України», «Трудова Україна», партія «Центр» та партія «Нова політика». Партія регіонів вирішила не долучатися до блоку і взагалі не йти на вибори. Остаточний виборчий список має бути затверджено днями. На форумі «опозиціонерів» учасники затвердили платформу та резолюцію блоку. Сергій Ларін назвав його основним завданням — відстоювання інтересів мешканців Південного Сходу України та припинення братовбивчої війни, відновлення миру. Серед активістів — Юрій Мірошниченко, Вадим Рабинович, голова Луганської обласної ради Валерій Голенко, директор Інституту стратегічних досліджень Андрій Єрмолаєв, екс-міністр молоді та спорту Юрій Павленко, архітектор і депутат першого скликання Лариса Скорик.

Олександра КУЧЕРЯВА.

«Путін, поверни Крим на місце»

Нелегітимні вибори нового складу держради республіки, а також муніципальних органів влади організувала Росія в окупованому Криму. Загальна явка становила трохи більш як 46 відсотків, а в окремих регіонах, як, наприклад, у Феодосії, кількох районах Сімферополя, цей відсоток не перевищив навіть 40. І тільки в Євпаторійському та Ленінському районах явка перевалила за 50 відсотків.

Багато кримчан вважають, що дійсність виявилася набагато суворіша за ту ілюзорну казку, намальовану Кремлем та його кримськими клевретами.

— Ми не очікували, що Росія почне такими темпами перетворювати наше життя. Адже багато що, до чого ми звикли за довгі роки, ламається, ламається звичний устрій життя, — каже пенсіонерка Лідія Тихонівна із Сімферополя. — На вибори я не пішла. Там обличчя ті самі, що й були в Партії регіонів, я їм не вірю.

Як і передбачалося, Аксьонов і Константинов, які очолили список «Единой России» у Криму, не пропустили до кримського парламенту жодного свого суперника.

Прогнозовано пройшли три політичні сили: «Единая Россия», яка набирає майже 70 відсотків голосів, на другому місці ЛДПР — майже 9 і КПРФ із 6,5 відсотка.

Незважаючи на те, що Росія не пускає в Крим лідерів кримськотатарського народу Мустафу Джемілєва і Рефата Чубарова, була виконана установка Меджлісу. Про що свідчить низька явка виборців у сільськогосподарських районах півострова.

Не обійшлося й без патріотичних виборців, які приходили на ділянки й у кабінках розписували бюлетені словами, наприклад: «Путін, поверни Крим на місце», «Слава Україні!».

Про характер виборів як завжди влучно висловився екс-спікер кримського парламенту (1998—2002) Леонід Грач, який прямо заявив, що в політичній системі анексованого Криму зовсім нічого не змінилося.

Кримчани вчергове зрозуміли, що і псевдо-референдум, і псевдо-вибори є не кроком уперед, а виборном минулого.

Михайло РУДЕНКО.
Крим.

* * *

Активність севастопольських виборців на «виборах» 14 вересня була нижча на 10—15 відсотків порівняно з українськими виборами минулих років. Таке визнання на прес-конференції зробив голова севастопольського виборчкому Валерій Медведєв.

За попередніми підрахунками, міські законодавчі збори, а також більшість муніципальних утворень контролюватимуть представники «Единой России»: із 24 міських депутатів тільки один представлятиме ліберальних демократів-жириновців, решта — «единороссы».

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

14 вересня 2014 року. Голосування на одній із виборчих дільниць у Сімферополі на виборах депутатів Держради Криму та представницьких органів муніципальних утворень.

Фото УНІАН.

ОФІЦІЙНО

Формування незаконних органів влади — кримінальний злочин

Відповідно до п. п. 28, 30 ч. 1 ст. 85 Конституції України призначення позачергових виборів до Верховної Ради Автономної Республіки Крим, а також чергових та позачергових виборів до органів місцевого самоврядування, віднесено до повноважень Верховної Ради України, якою не приймалося жодних актів щодо призначення таких виборів на території Автономної Республіки Крим на 14 вересня 2014 року.

Проведення виборів на тимчасово окупованій території України з метою формування незаконних органів влади фактично є захопленням державної влади.

За такі дії ст. 109 Кримінального кодексу України передбачена кримінальна відповідальність у вигляді позбавлення волі на строк до 10 років.

У зв'язку з цим Генеральна прокуратура України заявляє, що стосовно осіб, які організовуватимуть незаконні вибори в Криму, буде розпочато кримінальні провадження та вживатимуться заходи щодо їх розшуку і притягнення до кримінальної відповідальності.

Управління зв'язків із громадськістю та ЗМІ Генеральної прокуратури України.

Нікчемні потуги північного сусіда

Міністерство закордонних справ України засудило проведення Російською Федерацією 14 вересня 2014 року так званих «виборів у Госсовет» у тимчасово окупований Автономній Республіці Крим та м. Севастополь. «АР Крим та м. Севастополь були, є і залишатимуться невід'ємною частиною суверенної Української держави, на яку поширюється дія Конституції та законів України. Так звані «вибори», які влаштувала Російська Федерація на території нашої держави, є нелегітимними, а їхні результати з юридично-правової точки зору — нікчемними та не матимуть жодних наслідків для нинішнього статусу Автономної Республіки Крим та м. Севастополь у рамках міжнародно визнаних кордонів України», — йдеться у заяві зовнішньополітичного відомства. Українські дипломати закликали й міжнародне співтовариство засудити проведення РФ так званих «виборів».

У НОМЕР

Шановні колеги!

З **1 жовтня 2014 року** прес-служба апарату Верховної Ради України проводитиме акредитацію журналістів, працівників засобів масової інформації при Верховній Раді України на строк повноважень Верховної Ради України восьмого скликання.

Згідно з Положенням про порядок акредитації журналістів, працівників засобів масової інформації при Верховній Раді України, прес-служба видаватиме індивідуальні акредитаційні картки.

Для акредитації необхідно подати до прес-служби заявку на ім'я керівника прес-служби апарату Верховної Ради України Шведової Вікторії Володимирівни (поштою: вул. Садова, 3-а, м. Київ, 01008, або за вказаною адресою з 9.30 до 10.00; з 12.00 до 12.30; з 16.00 до 16.30).

Повний текст Положення про акредитацію розміщено на веб-сторінці Верховної Ради України за адресою: http://iportal.rada.gov.ua/news/Poryadok_akredytatsiji,_Polozhennya_pro_ekskursiji/

У КАБІНЕТІ МІНІСТРІВ

Уряд вважає, що ухваленню бюджету має передувати пакет економічних реформ

«Ми підготували два варіанти держбюджету на 2015 рік. Перший — це прийняття бюджету на чинній податковій базі і відповідно до чинного бюджетного законодавства. У нас було проведено декілька засідань уряду і робочих груп, і я можу вам дуже чітко заявити, що це спільна позиція всього складу Кабінету Міністрів: на чинній податковій базі без проведення податкової реформи, реформи єдиного соціального внеску і бюджетної реформи уряд не подаватиме бюджет, оскільки це буде бюджет економічного падіння, а не стабілізації», — заявив прем'єр А. Яценюк.

У зв'язку з цим прем'єр звернувся до Верховної Ради з проханням спочатку підтримати пакет економічних реформ, а вже потім, залежно від того, які зміни буде схвалено, уряд внесе на розгляд парламенту проект закону про державний бюджет на 2015 рік.

Говорячи про показники, які планується закласти до проекту бюджету, А. Яценюк повідомив, що в 2015-му уряд планує збільшити соціальні стандарти орієнтовно до 6 відсотків. «Якщо ми приймаємо пакет реформ, то у 2015 році буде невеличке, але збільшення — до 6 відсотків. Підуть справи краще, зупиниться війна, підуть інвестиції — внесемо до бюджету зміни», — сказав прем'єр та додав, що уряд «сповідує принципи чесності та реалізму». Детальніше про параметри бюджету-2015 прем'єр попросив розповісти міністра фінансів Олександра Шлапака.

За словами останнього, держбюджет на 2015 рік становитиме 500 мільярдів гривень, що на 50 мільярдів гривень більше, ніж у 2014-му. Водночас міністр звернув увагу, що бюджет наступного року формуватиметься на тлі цьогорічного падіння економіки України приблизно на 7 відсотків. Причому, це ще оптимістичні очікування міністра. «Дай Боже, щоб по року ми вийшли на 7 відсотків падіння», — сказав О. Шлапак, зазначивши, що в другому півріччі падіння ВВП значно прискорилося. «На жаль, економічна ситуація у зв'язку з війною погіршується радикально. Якщо завтра припиниться активне протистояння на сході, ми матимемо нульове зростання, а якщо буде прийнято пакет реформ, то зростання становитиме майже 2 відсотки», — додав міністр. При цьому рівень інфляції у 2015 році прогнозується на рівні 11 відсотків.

Сергій КОВАЛЕНКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 176 (5926)
ВІВТОРОК, 16 ВЕРЕСНЯ 2014

Житель села Запоріжжя, що в Олександрійському районі на Кіровоградщині, потрапив у жатку комбайна на кукурудзяному полі. За фактом відкрито кримінальне провадження. У разі визнання комбайнера винним, йому загрожує до п'яти років позбавлення волі, *дізнався наш власкор Петро Мельник*

Господарський суд Київської області задовольнив позов прокуратури області щодо розірвання договору оренди та повернення державі мисливських угідь загальною площею 15 тисяч гектарів, що у Фастівському районі. Оскільки всупереч закону орендар розпочав тут будівництво капітальних споруд з об'єктами відпочинку, *повідомляє пресс-служба прокуратури Київської області*

Судова система та її вразливі недоречності

У такого складного, багатогранного і внутрішньо суперечливого явища, як судова система, немає і не може бути спрощеного і до того ж єдино встановленого визначення. Судова система в якийсь недалекий час 2010 року опинилася заручницею «політичних шахраїв», лукавих спритників, які підлаштували її під власний вимір керованості й корупційного інтересу. Своєю неефективністю, не контрольованістю суспільством процесів підбору і призначення кадрів суддів, здатністю суддів пристосовувати свої рішення через право на «суддівський розсуд» судова система представляє сьогодні найпроблемнішу галузь державної влади — судової влади.

Позитивне реформування

Мабуть, не випадково більшість свідомих громадян вкрай критично оцінюють якість судової системи, а ступінь довіри до суддів має занадто низьку оцінку позитивного сприйняття. Важкі часи переживає і сама судова система, в якій працюють багато кращих правознавців, високопрофесійних творців судового права. Мабуть, закономірно передбачати, що у мирний час законодавець проведе позитивне реформування змістовного характеру як в судоустрої, так і в судочинстві. Пропозиції щодо цього давно визріли і знайшли певне відображення в концептуально новій моделі конституційної модернізації. Зокрема, долаючи конституційно закладену відстороненість судової системи від народу, відсутність контролю суспільства за суддями та їх призначенням, суспільство вимагає принципово оцінити все те, що робить судову систему вразливою як «образ судової влади». Проте корінна проблема —

відсутність у цей час матеріальних та організаційно-правових умов для глибокої реформи судової системи.

Тому суспільство з розумінням складності ситуації в країні підтримує позицію Президента України і глави уряду, яка спрямована на головне завдання — вистояти і зберегти державу.

Наведені міркування, безумовно, вкрай легко піддати гострій критиці, якщо ми будемо обходити таку складну тему, як вразливі недоречності судової системи. Так, оцінюючи позицію багатьох прихильників незгоди, що зараз не слід взагалі торкатися судової системи, цю тезу слід інакше сприймати, оскільки не вщухають спори, коли люди бачать «судову несправедливість», перекручення однозначного розуміння норми закону, свавілля в судочинстві й багато іншого, що залишилось від минулої авторитарної влади. Поки що народні депутати України і вчені фахівці в галузі судоустрою і судового процесу концептуально не визначились:

з чого розпочинати і як правильно, не руйнуючи, модернізувати судову систему.

Важливо спростити сам підхід до модернізації, адже судді ніколи «не захоплюють» судову владу, а тільки отримують право її застосовувати. Тому найперше слід розуміти,

що судова система повинна служити суспільству, державі, громадянину, а тому недоречно стверджувати про право на «судове верховенство».

Народ був і залишається джерелом будь-якої влади і тому судова реформа має орієнтуватися на потреби громадянського суспільства, верховенство влади народу. Це стосується передусім інституціональної побудови судової системи. Що мається на увазі? Останнім часом формується думка про оптимізацію судової системи, тобто визнання завершеним правосуддя на другій (апеляційній) інстанції, коли судове рішення набирає чинності. У такому разі не береться до уваги аналіз по судових юрисдикціях — яка кількість справ витребовується до касаційних інстанцій і скільки судових рішень скасовано, закрито провадження. Найчастіше це стосується порушення судами першої та (або) апеляційної інстанції норм процесуального права, що унеможливило встановлення фактичних обставин, що мали значення для правильного вирішення справи.

Правосуддя і маніпуляції

Якщо аналізувати практику адміністративно-судової предметної компетенції, то, як і раніше, ніяк не сприймаються новели закону від 07.07.2010 року, які, по суті, спотворили всю судову систему в інстанційному та процесуальному розгляді судових спорів. Чомусь у парламенті й науковому середовищі цей закон, що об'єднав для зручності різні інститути судового права — організацію судоустрою (структурно і процесуально) і статус суддів, сприймали як прогресивний, і це було великою помилкою. Ніхто тоді не хотів замислитися над тим — під кого і для чого він приймався у такому вигляді. А всі намагання окремих народних депутатів України добитися проведення конституційного контролю над цим законом були відхилені Конституційним Судом України. Той, хто розробляв тоді цей законопроект, добре розумів, що правосуддя перетворювалось на маніпуляції проти прав і свобод людини. Отже, адміністративна юстиція була спрямована на керованість у публічному праві через «підступні» судові рішення. Як приклад, у статті 7 КАС України передбачено забезпечення апеляційного і касаційного оскарження рішень адміністративного суду, а ще стаття 8 визначає застосування принципу верховенства права. Але як можна було у статті 20 (інстанційна підсудність) визначити судом першої інстанції Вищий адміністративний суд по категорії справ, коли стороною виступає Президент України, Верховна Рада і уряд, а також інші державні органи без права апеляційного оскарження?

Наявність судової «узурпації», зловживання компетенцією проявляється у можливості переглядати судові рішення Верховним Судом України, тільки після допуску справи ВАСУ до провадження.

Але хіба за наявності власних помилок касаційний суд допустить направлення справи до Верховного Суду України? Мені заперечать у тому, що законодавець вже змінив цей порядок і відкрились можливості безпосередньо направляти до нього касаційні заяви.

Проте можна стверджувати, що таких недоречностей в судовій системі дуже багато, але ніхто не поспішає їх усувати. Верховна Рада України, прийнявши Закон від 8 квітня 2014 року «Про поновлення довіри до судової влади в Україні», дала зрозуміти громадянському суспільству, що залишати без докорінних змін судову систему не можливо. Мабуть, це насамперед стосується і кримінально-процесуального судочинства, яке має більше недоліків, ніж позитивного забезпечення принципів кримінального права. Законодавець оперативно відреагував на необхідність врегулювати особливий режим попереднього розслідування в умовах військового, надзвичайного і у районі проведення антитерористичної операції й прийняв відповідний закон. Професійне мислення народного депутата України Г. Москаля зорієнтувало Верховну Раду України на таку модель у судочинстві, коли суддів вивели з процесу досудового розслідування військових злочинів. Цілком правильно, щоб прокурори виконували повноваження слідчих суддів на час боротьби з терористами на сході України і приймали рішення по відношенню до злочинців. Цілком слушно зауважив Генеральний прокурор України В. Ярема про те, що при відкритих на цей час 1500 кримінальних справах за фактами злочинних дій у Донецькому та Луганському регіонах лише 150 осіб понесли кримінальну відповідальність. Ситуація ескалації тероризму і сепаратизму примусила Верховну Раду України внести зміни до Закону «Про прокуратуру», що пов'язано із відновленням військових прокуратур, які мають професійно забезпечувати законність в оборонному секторі. Але це лише половина вирішення складного завдання. Юристи пам'ятають, як заздалегідь, за підтримкою президентських радників 13 квітня 2012 року, законом в унісон з прийняттям КПК України були вилучені положення про військові прокуратури. Так само зникли (були навмисно розформовані) військові суди.

Адже повернення сьогодні до системи судів військових органів правосуддя цілком логічно пояснює гарантований Конституцією захист осіб, які опинилися в полі зору досудового слідства військових прокуратур.

Слід додати, що без військових судів механізм забезпечення військової безпеки і професійного юридичного процесу фахівцями «в погонах» буде явно неповним і неефективним. Адже відомо, що необхідна висока мобільність у пересуванні цих органів разом з військами, щоб забезпечувати законність і правопорядок з врахуванням специфіки внутрішньої діяльності військових об'єктів. Життя свідчить, що багато питань у військово-оборонній сфері повинні вирішуватися в судовому порядку. Без військових судів механізм покарань і захисту невинуватих не може відповідати рівню загроз державі й громадянам на територіях, де цивільних судів майже не залишилось. Колишні військові судді ще можуть послужити народу. Звичайно, слід очікувати голосу тих, хто вважав у судовій системі зайвими військові суди, але у Швейцарії, Республіці Кіпр вони сьогодні існують, хоча ніколи ці країни не брали участі у війнах. Військові суди — це особлива юрисдикція і принципово важливо, щоб така спеціалізація не примушувала цивільних суддів вивчати «ази військового права».

Приведення в дію

Перед судовою системою сьогодні важливим завданням було і залишається приведення закону в дію. Це найперша проблема, яку вчені поки що не досліджували. Замислимося над тим, чи здатна адміністративна, цивільна юрисдикція судів привести в дію, наприклад, закон про банкрутство, закон про акціонерні товариства, про іпотечне кредитування, про правовий режим землекористування і т. д.

Можна впевнено стверджувати, що досягненням української судової системи сьогодні є розмежування судової компетенції, удосконалення спеціалізації в кожній галузі судочинства. Хіба доречно ставити в сучасний період питання перед парламентом про об'єднання господарської і адміністративної юрисдикцій, або поглинання цивільним правом господарського права. Пам'ятаємо, що структура судової влади, відтворення її в судовій системі — це стабільні суспільні відносини, і якщо включити господарські суди в іншу, наприклад, цивільну юрисдикцію, в суспільстві нічого не зміниться. Розв'язання конфліктів в економічній сфері, де працюють господарюючі суб'єкти, які виконують фінансово-економічні зобов'язання перед державою, громадянами, а також між собою суди проводять на основі норм цивільного і господарського права.

Отже, господарські суди склалися як самостійна і незалежна підсистема судової влади, яка здатна встановлювати обставини економіко-правового змісту і розв'язувати найсуттєвіші юридичні спори.

За таких обставин уточнення предметної спеціалізації господарських судів, які довели свою ефективність у правозастосуванні, слід розглядати з позицій розширення обсягу справ з фінансових, банківських і податкових (фіскальних) питань, які спричинили господарський спір. Тут ніяк не сприймається позиція, в якій нас переконуватимуть, що найраціональнішим є об'єднання юрисдикцій, а суди — це не більш як державні органи з відповідним персоналом. Наявність у автора бажання ще раз привернути увагу до складності проблем у судовій системі підтверджується глибокою думкою видатного вченого-процесуаліста XX століття І. Фойницького: «Суд — це незаангажований посередник у спорі між двома зацікавленими особами». До цього доречно додати, що суд своєю діяльністю переслідує не приватні інтереси окремих осіб, а служить спільним загальнодержавним інтересам, і тому він завжди має бути високопрофесійним і авторитетним у кожній сфері юрисдикційних відносин.

Анатолій СЕЛІВАНОВ,
доктор юридичних наук, професор, академік Національної академії правових наук України.

Перед судовою системою сьогодні важливим завданням було і залишається приведення закону в дію

СВІТ БЕЗ КОРДОНІВ

Маневри на сумісність

Міжнародні військові навчання «Репід Трайдент-2014», у яких беруть участь 1200 військовослужбовців з 15 країн, стартували вчора на Яворівському полігоні (Львівська область). У них задіяно двісті солдатів армії США. Пентагон заявив, що маневри підвищать функціональну сумісність США, України та інших держав-учасниць. Вони триватимуть до 26 вересня.

Спільні військові навчання, в яких беруть участь підрозділи ЗСУ та контингент НАТО, є політичним жестом підтримки Альянсом України. Американські сухопутні війська перебувають на території нашої країни вперше з часу анексії Росією Криму та початку збройного конфлікту на Донбасі. Крім цього, за заявами міністра оборони Валерія Гелетея, окремі країни НАТО тепер постачають зброю до України.

Перед початком «Репід Трайдент-2014» у Міжнародному центрі миротворчості і безпеки Академії сухопутних військ ім. гетьмана Петра Сагайдачного для учасників навчань провели інструктаж про дотримання заходів безпеки під час маневрів. «Зокрема, іноземним колегам продемонстрували українську військову техніку та озброєння, а також нагадали, як швидко і правильно надавати першу медичну допомогу потерпілим. Крім того, учасників навчань ознайомили із правилами користування вибуховими речовинами та пристроями», — зазначив начальник кафедри тактики підрозділів бойового (оперативного) забезпечення Академії підполковник Юрій Фтемов, **повідомляє прес-служба МО.**

У «Репід Трайдент-2014» задіяно близько 700 одиниць зброї й понад 50 військових автомобілів та бойових машин. На базі медичного пункту Міжнародного центру миротворчості постійно чергуватимуть бригада лікарів і реанімобіль.

Як повідомляє наш спеціальний кореспондент із Львівської області Богдан Кушнір, місцеве населення попередили, що дорогами рухатимуться колони військової техніки, проводитимуть стрільби та здійснюватимуться польоти армійської авіації.

Керівництво багатонаціонального тактичного навчання звернулося до мешканців навколишніх населених пунктів Яворівського району Львівської області, які планують свій відпочинок у цій місцевості, з проханням із розумінням поставитися до певних обмежень та незручностей, пов'язаних з проведенням військового навчання та посиленими заходами безпеки з боку військових.

Американські військовослужбовці на Яворівському полігоні.

Фото прес-групи міжнародних навчань.

Синхронна ратифікація асоціації

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У МЗС України заявили, що домовленості щодо Угоди про асоціацію знімають гіпотетичні занепокоєння Росії. Про це йдеться у заяві відомства. «Європейський Союз погодився продовжити дію режиму автономних торговельних преференцій для українських експортерів до кінця 2015 року. Цей крок сторони ЄС є безпрецедентним жестом підтримки та солідарності з Україною», — йдеться в ній. На думку МЗС, це дасть можливість Україні повною мірою скористатися перевагами зони вільної торгівлі в рамках Угоди про асоціацію. Утім, відтермінування введення в дію Угоди вже призвело до заяв, що євроінтеграція вчергове поставлена на паузу. Дебати з цього приводу не вщухають уже котрий день. На знак протесту подав у відставку навіть заступник міністра закордонних справ Данило Лубківський. «Україна не має зволікати з рішеннями, які і є нашим європейським вибором», — написав дипломат на своїй сторінці у соцмережі. «Росія боїться конкуренції європейських товарів і боїться реорганізації економіки України», — пояснив він причини безпрецедентного тиску на Київ та Брюссель.

Натомість політики з провладного табору переконують: мовляв, усе йде за планом. Народний депутат Ірина Геращенко повідомляє: «Істерикам, популістам і експертам з усіх питань — Угода про асоціацію вступить в дію. Але Україна ще ОТРИМАЄ преференції для нашого дірявого бюджету на рік — 500 тисяч євро щомісяця за рахунок сплати мита виробниками європейських товарів. ЄС іде нам назустріч. Для істерики немає підстав. Краще давайте думати, скільки за ці гроші ми витратимо на нашу армію».

Звичайно, кожен з таборів має свою рацію. З одного боку, — якщо ми йдемо назустріч побажанням Москви і відтерміновуємо імплементацію Угоди про асоціацію, то хотілося б принаймні знати, які бонуси від Кремля отримаємо взамін. Поки що про це ніхто й словом не обмовився. З іншого, — ще до підписання угоди, експерти не приховували, що для української економіки «прихід» європейських товарів стане не таким уже й приємним сюрпризом. Доведеться підвищувати якість, знижувати ціни, — одне слово, витримувати жорстку конкуренцію. Звичайно, смертю «економічно нерентабельних» поляже не одне підприємство. Ніхто не ставить під сумнів необхідність такої шокової терапії для застарілої економіки. Іншого методу модернізувати країну на даний момент не існує. Але, з іншого боку, — маємо ненайсприятливіший для цього час — війну на сході країни і руїну на Донбасі. Брюссель пропонує продовжити режим відкритого ринку для українських товарів ще на рік, тоді як українські виробники будуть захищені митами. Чи стане це рішення соломоновим, покаже найближчий час.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

Куди зникла «київська хунта»?

З російських теленовин зникла «київська хунта», констатував журналіст радіостанції «Эхо Москвы» Володимир Варфоломеєв, грунтуючись на даних сервісу моніторингу ЗМІ Медіалогія, який рахує кількість згадок різних термінів і осіб у новинах.

З 4 вересня сервіс не зафіксував жодної згадки про «хунту» на центральних телеканалах. Хоча раніше українську владу по-іншому називали рідко. Утім, за даними Медіалогії, на Першому каналі «хунту» останній раз 10 вересня згадує Михайло Леонтьєв у своїй програмі «Однако». А на НТВ пошук видає лише результати, датовані кінцем серпня, як і на сайтах телеканалів ВДТРК.

Цю новину почали широко обговорювати після того, як у соціальних мережах з'явилися інформаційні витоки, мовляв, ВДТРК отримала нові темники: 4 дні тому президента України Петра Порошенка заборонили називати «злочинцем», а колишнього головного військового керівника сепаратистів Ігоря Стрєлкова взагалі не можна показувати. Також рекомендується уникати назв «Донецька народна республіка» і «Луганська народна республіка» — ліпше казати «Донецька область», «Луганська область».

Москвичі, з якими довелося спілкуватися «Голосу України», підтвердили, що «хунта» й справді зникла з федеральних телеканалів. Політологи пов'язують це з тим, що Кремль остаточно визнав нову українську владу й веде з нею переговори, тому й ставити під сумнів легітимність київських можновладців йому вже не вигідно.

Поляки зі своїх кишень доплачують за науку бути партизаном

А ЯК У НИХ?

Попри нові гарантії безпеки, які держави східного поясу НАТО (Польща, Естонія, Латвія та Литва) отримали на останньому саміті Альянсу в Уельсі, у цих країнах всерйоз узялися за самооборону. Приміром, у Польщі зафіксовано лавиноподібне зростання кількості охочих навчитися партизанської справи. Ось і минулих вихідних, у рамках заходів «Гром Комбат» пам'яті засновника польського спецназу генерала Славоміра Петелицького, відбулися тренінги у різних частинах держави.

Навчання громадян захищати свої «малі батьківщини» з'явилися у програмі діяльності парамілітарних організацій з весни цього року, після анексії Криму. Тренування проводять у лісах, зруйнованих будинках, на території колишніх аеродромів і промислових підприємств. Добровольці вчаться володіти зброєю та стріляти, захищати мости та електростанції, вести бої в місті, надавати медичну допомогу. Прикметно, що більшість патріотів навчаються ще й власним коштом, але досить часто мають підтримку органів місцевого самоврядування. Серед найактивніших організацій називають «Рух за територіальну оборону», товариства «Стрілець», «Національна оборона» та «Вірні, готові, озброєні» (латиною — FIA — Fideles et Instructi Armis).

У такий спосіб населення створює основи військової самоорганізації — відділи територіальної оборони, які станом на сьогодні не враховуються в існуючій системі оборони країни. Їхні учасники вважають себе доповненням до формованих у рамках державної програми «Сил національного резерву» 16 територіальних (за кількістю воєводств).

У коментарі для «Голосу України» стосовно організації територіальної оборони, які могли б бути корисними й для нашої країни, польський генерал Вальдемар Скшипчак рекомендує створення в кожному районі батальйону у складі 300—500 осіб, навчання та командування яким можуть взяти на себе офіцери запасу. Для їх забезпечення треба використати наявну у достатній кількості зброю з військових складів, яку можна розподілити по всій країні, доправляючи навіть у малі населені пункти. Звичайно, потрібне відповідне правове регулювання, яким органи місцевого самоврядування будуть зобов'язані створювати такі підрозділи. У Міноборони Польщі повідомили, що проект такого закону розглядатимуть цього місяця. Натомість, в Україні, хоч як дивно, питання озброєння населення досі є предметом дискусії.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

ПЛАНЕТА

Сто років — і прем'єр вам напише

В Японії учора відзначали День вшанування старших. Це свято традиційно відбувається третього понеділка вересня. Цього дня літніх людей вітають представники влади, знайомі та близькі, просто люди на вулиці. Їм вручають подарунки, висловлюють подяку за життєву мудрість, за їхні заслуги перед країною. А тим довгожителям, яким виповнилося 100 років, вручають іменні срібні чаші та вітальні листи від імені прем'єр-міністра Японії.

Варто зазначити, що з кожним роком іменних чаш та вітальних листівок доводиться виготовляти все більше. Адже з кожним роком зростає кількість громадян Країни вранішнього сонця, які досягли сторічного віку. За даними Міністерства охорони здоров'я, праці та добробуту Японії, які завжди публікують напередодні цього свята, 2014-го тих, хто перетнув сторічну межу, в острівній країні налічується 58,8 тисячі. За рік їх стало на 4,4 тис. більше. Жінки серед них становлять 87%. Найстаріший мешканці Японії — Місао Окава з Осаки, у березні виповнилося 116 років, її назвали найстарішим мешканцем Землі.

Ніна БАЛИКОВА.
Токіо.

У Туреччині в черговому ДТП загинули 13 осіб

Туреччина вкотре підтвердила репутацію небезпечної для життя країни для автолюбителів і пасажирів автобусів. У неділю в районі курортної Анталії на шосе Испарта—Стамбул перекинувся автобус, що перевозив членів перукарського конкурсу. У результаті 13 осіб загинули на місці, а 28 — отримали поранення різного ступеня й були доправлені до лікарень Испарти та Анталії. За найпершими даними поліції, аварія сталася через те, що водій заснув за кермом. Сам він теж загинув під час ДТП.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Будинок, який облаштують США

США допоможуть провести ремонт у приміщенні та облаштувати новими меблями й побутовою технікою Центр допомоги переселенцям у Дніпропетровську. Про це йдеться в меморандумі, підписаному днями Агентством США з міжнародного розвитку й Центром. На думку підписантів, така допомога дасть можливість створити необхідні умови для переселенців, що особливо важливо з настанням холодів.

— Нас вразили єдність і готовність до співробітництва, які демонструє громада Дніпропетровська, — розповіла помічник керівника Бюро з питань Європи та Євразії Агентства США з міжнародного розвитку Пейдж Александер (**на знімку**). — Те, що люди об'єдналися, свідчить про життєздатність українського народу. Крім того, представники місії готові допомогти зробити придатними для житла й інші будинки, які місцева влада виділить переселенцям. Під час обговорення нових аспектів можливого співробітництва американська сторона запропонувала також підтримку в медичній галузі, зокрема, обмін досвідом. Лікарі США зможуть приїжджати на Дніпропетровщину для консультацій, навчання й допомоги в лікуванні поранених. Крім того, для розв'язання проблеми із протезами США готові за свої кошти допомогти з модернізацією місцевого протезного заводу, який сьогодні практично не діє.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото прес-служби ОДА.

В Одесі відбувся десятий легкоатлетичний забіг «Вгору Потьомкінськими сходами», присвячений Дню фізкультури і спорту. Із майже трьохсот учасників найкращий результат показав Максим Рябін, *повідомляє наш власкор В'ячеслав Воронков*

ДОПОМОГА 79

Учні Миколаївського муніципального колегіуму імені Володимира Чайки в рамках акції «Замість квітів — допомога армії» придбали для бійців 79–ї окремої аеромобільної бригади засоби радіозв'язку, дизельний генератор і дві бензопили, *інформує наш кореспондент Ірина Нежигай*

Етнофестиваль зібрав гроші для тяжкопоранених

«Майстри Дніпропетровщини — за мир!» — під таким гаслом на Дніпропетровщині відбувся дев'ятий етнофестиваль-ярмарок «Петриківський дивоцвіт». У заході взяли участь народні майстри й умільці, заклади культури, музеї, художні колективи, художники, фотографи, власники агросадиб, найкращі регіональні повари української національної кухні зі всіх районів області.

Почесними гостями фестивалю стали Генеральний консул Польщі в Харкові Ян Гранат, почесний консул Литовської Республіки в Дніпропетровську Віталій Півняк, директор місії USAID в Україні Джед Бартон та інші.

Свої роботи й виступи учасники форуму присвятили збору коштів на лікування поранених у зоні АТО. На окремо виділеній алеї було встановлено спеціальні скриньки для збору коштів: кожен охочий міг долучитися до акції й одержати подарунок від майстрів. Як повідомили «Голосу України» організатори заходу, зібрані гроші передадуть обласній клінічній лікарні імені Мечникова, в якій перебуває найбільша кількість тяжкопоранених.

— За допомогою цієї акції ми хотіли донести головну ідею: згуртованість й підтримка обов'язково допоможуть зміцненню миру і єдності в нашій країні, — розповів голова облради Євген Удод.

Серед заходів, які відбулися в рамках форуму, — фестиваль «Козацькі пісні Дніпропетровщини», акція «Науковий пікнік», під час якої гостям показали, як можна приручити блискавку, створити вулкан, виміряти магнітне поле землі й багато іншого.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото прес-служби облради.

РЕГІОН: ВІННИЧЧИНА

Відмовилися перейменовувати вулицю на честь Героя

У Вінниці земляки 35-річного історика Максима Шимка, який загинув на буремному Майдані, відмовилися назвати вулицю його іменем. Він був першим із трьох мешканців краю, чиє життя обірвалося під час Революції гідності. В останню путь Героя проводжали тисячі вінничан. Майже тисяча земляків проживає на вулиці Іванова, де мешкав Максим і яка б мала носити тепер його ім'я.

— Усе через те, що люди не хочуть вносити зміни до паспортів, — каже одна з учасниць зборів. — Бо це не тільки тяганина, а й зайва витрата грошей. Ми всім серцем шануємо нашого відважного земляка, щиро співчуваємо його батькам. Але йдеться про буденні речі.

Головний архітектор міста Олександр Рекута намагався всіляко переконати, що не буде жодних змін у паспортах. Це робитиметься тоді, коли людина вписуватиметься. Навів приклад, що є вінничани, у яких досі в паспорті значиться вулиця Леніна замість нової назви — Соборна. Так само не потрібно вносити змін до державного земельного кадастру. Їх зафіксують тоді, коли власник здійснюватиме операції із землею.

Учасники слухань тим часом запропонували назвати іменем свого земляка тролейбусну зупинку.

На ярмарку все, що замовлять городяни

Особливістю цьогорічних ярмарків сільськогосподарської продукції, що стартують у Вінниці останньої суботи вересня і триватимуть протягом жовтня, є те, що покупець має можливість замовити товар напередодні базарювання.

— У попередні роки на таких ярмарках неодноразово доводилося чути зауваження, що того чи іншого товару немає на прилавку, — розповідає один з організаторів осінніх ярмарків, директор департаменту адміністративних послуг Вінницької міськради Сергій Кудлаєнко. — Тому цьогоріч пропонуємо городянам робити замовлення на покупки. Повідомляти про них за телефоном (043-2) 67-07-80 або надіславши листа до нашого департаменту в міськраді.

За словами співрозмовника, основна вимога до продавців — ціна повинна бути нижча, ніж на ринках міста. Одним з елементів здешевлення є безплатні місця, які пропонує влада продавцям. Цього року також облаштують торговельні ряди для індивідуальних власників, які бажають продати продукцію, вирощену на власній земельній ділянці. Для них встановлять намети. Основна ж торгівля триватиме з автомобілів.

— Під час ярмарку члени створеної координаційної ради здійснюватимуть моніторинг цін, — наголошує Сергій Кудлаєнко. — Продавців, які не дотримуватимуться встановлених цінових параметрів, попросять залишити ярмарок.

Віктор СКРИПНИК.

Експлуатують безправних батраків

Малі фермерські господарства та одноосібники Херсонщини нерідко наймають для збирання врожаю чи прополювання культур сезонних робітників без офіційного оформлення трудових відносин. Та, виявилося, що цим почали «грішити» й більші сільськогосподарські підприємства. Причому явище набуває загрозливих масштабів: тільки під час однієї операції «Урожай-2014» податківці виявили на цих підприємствах понад три тисячі безправних батраків!

Такий розмах використання нелегальних працівників зазвичай стримана в своїх оцінках прес-служба Головного управління ДФС у Херсонській області різко охарактеризувала як «зухвале ставлення до використання найманої праці». Тільки від легалізації робочих місць «рабовласникам» краю нарахували 2,8 мільйона гривень штрафних санкцій, а до місцевих бюджетів надійшло ще 8,6 мільйона гривень податку на доходи фізичних осіб та єдиного соціального внеску.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Бази відпочинку розпродували за безцінь

Комплекс будівель та споруд табору праці і відпочинку «Збруч» та профілакторію «Перлина Поділля», розташований на території Національного природного парку «Подільські Товтри», чиновники попередньої влади продали всього за 947 тисяч гривень. Справжню ринкову вартість зазначених об'єктів було занижено майже на сім мільйонів гривень.

Цей факт виявила прокуратура Хмельницької області під час перевірки додержання законодавства при розпорядженні комунальним майном територіальних громад. Посадовці облради, товарної біржі та оцінювачі затвердили необ'єктивну грошову оцінку двох баз відпочинку, які було продано на аукціоні заангажованій стороні. Прокуратурою розпочато кримінальне провадження за цим фактом. А у суді розглядають позови про визнання недійсними договорів купівлі-продажу та повернення у комунальну власність цих об'єктів.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

ФОТОФАКТ

У древньому Новгороді-Сіверському Чернігівської області відбулася наукова конференція «Місто-пам'ятник, місто-легенда», присвячена 1025-річчю його заснування.

На знімку: *про розкопки замку княжої доби розповідає відомий чернігівський археолог Олена Черненко.*

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Велосипедисти — за єдину країну

У Миколаєві відбувся велопробіг, у якому взяли участь понад тисяча жителів міста. Вони проїхали вулицями обласного центру з національними прапорами й українською символікою. Велосипедисти, серед яких були голова облдержадміністрації Вадим Мериков, міський голова Миколаєва Юрій Гранатуров, депутати місцевих рад, представники громадських організацій, присвятили спортивний захід Україні, яку всі вони хочуть бачити єдиною й неподільною. Перехожі зустрічали велопробіг усмішками, а автомобілісти сигналили на знак солідарності.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

Особливу увагу приділили тактичним заняттям

На Хмельниччині співробітники УМВС в області провели практичні заняття з правоохоронцями, які зголосилися охороняти громадський порядок у Донецькій і Луганській областях. У них взяли участь понад 70 міліціонерів, які найближчим часом вирушать у зону АТО. Під час навчань їх ознайомили з різними видами протипіхотних і фугасних мін, які часто зустрічаються на визволених українськими військами територіях. Особливу увагу викладачі приділили заняттям з тактики. Добровольці відпрацьовували алгоритми дій у разі виявлення засідки, під час перевірки транспортних засобів, а також несення служби на блокпостах.

Вл. інф.

ЦИФРА

1 500 студентів з охоплених війною районів Луганщини та Донеччини нині навчаються у вишах Запоріжжя на тимчасовій основі — до визволення регіонів від окупантів. У місті над Дніпром також здобувають знання 3,2 тисячі учнів з Донбасу.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Митці закликали не розважатися

Відомі митці Чернігівщини оприлюднили своє звернення до колег припинити проведення розважальних заходів, забезпечити героїко-патріотичне спрямування усіх культурно-мистецьких акцій, що відбуваються на теренах області. «Вважаємо, що всі театральні, концертні та виставкові заходи мають бути спрямовані на підтримку державності, посилення патріотичного виховання, героїзацію захисників Батьківщини», — зазначили вони. Крім того, народні артисти, художники, враховуючи незаперечні факти щодо збройної та фінансової підтримки сепаратистів з боку Російської Федерації, вважають неприпустимим проведення на Чернігівщині гастрольних виступів артистів, які підтримують агресивну політику Кремля.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

На Буковині від продажу земельних ділянок до бюджетів надійшло 9,96 млн. грн. (Урядовий портал)

Кияни й надалі залишаються без гарячої води

Станом на вчорашній ранок без гарячого водопостачання у Києві залишаються 4 тисячі 513 житлових будинків, а також відомчих будівель та лікувальних закладів. Це 28,9 відсотка від загальної кількості споживачів, яким надає послуги «Київенерго». *Про це «Голосу України» повідомили в прес-службі енергокомпанії.*

Найбільше тих, кому доводиться митися холодною водою, у Святошинському, Солом'янському та Шевченківському районах. Чимало й таких будинків, де воду відключено внаслідок пошкоджень на мережах та через роботи з підготовки до зими, а також у зв'язку з реконструкцією мереж та в результаті проведення гідравлічних випробувань, **наголошують у «Київенерго»**.

Нагадаємо, 14 липня «Нафтогаз» дав доручення відключити від газопостачання ПАТ «Київенерго» і низку інших підприємств теплокомуненерго. Таке рішення було прийнято через припинення газопостачання з Росії. Поставки блакитного палива з РФ припинилися з 16 червня. Після цього у Києві почали відключати гарячу воду з метою економії газу для обігріву квартир узимку.

Тим часом заступник голови Київської держадміністрації Петро Пантелеєв заявляв: до сьомого вересня 80 відсотків будинків забезпечать гарячою водою.

Водночас очільник столиці Віталій Кличко попередив киян, що опалювальний сезон буде складним. Зокрема, температуру в будинках доведеться понизити на кілька градусів. Він також попередив: мешканцям столиці доведеться заощаджувати не лише газ, а й електроенергію.

Вл. інф.

Після капремонту відкрито сучасне інфарктне відділення

Депутат Миколаївської міської ради Олександр Жолобецький і міський голова Миколаєва Юрій Гранатуров **(зліва направо)** перерізають червону стрічку під час відкриття після капітального ремонту інфарктного відділення міської лікарні №1. Відтепер воно виконуватиме функцію реанімації для пацієнтів із серцево-судинними захворюваннями.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Півострів недорахувався туристів

Широко розрекламований кримською владою курортний сезон із тріском провалено. За даними міністерства курортів і туризму Криму на 9 вересня, було прийнято 2,5 млн. туристів. А за даними на 9 серпня, півострів відвідало тільки 2 мільйони приїжджих. Тобто в піковий місяць у Криму побувало всього півмільйона осіб. Такого тут не пам'ятають навіть старожили...

Дані мінкурортів ще раз підтверджують, що основний приплив туристів припадав на відпочивальників з українських регіонів. Однак у зв'язку з анексією півострова Росією співвітчизники побоюються сюди їхати. Водночас курортний міністр Криму Олена Юрченко намагається вселити «оптимізм» місцевому населенню й радісно повідомляє, що півострів «упевнено рухається до поставленої мети, прийнявши 3 мільйони туристів». Досить сказати, що минулого року Крим відвідало 5 млн. 890 тисяч відпочивальників, а рекордного 2012-го — 6 млн. 134 тисячі. А в нинішньому — навіть міжсезоння провальне...

Крім того, із Криму вже пішли й популярні фестивалі: «KaZantip», що проходив у селі Попівка Сакського району, який переїхав у Грузію, а також «Koktebel Jazz Festival», який проходив у селищі Коктебель під Феодосією і перебрався в селище Затока Одеської області. Нещодавно стало відомо й про скасування через нестачу коштів традиційного винного фестиваля «Winefeofest», котрий проводився у Феодосії. Тож нинішнього року в Криму одні втрати.

Михайло РУДЕНКО.
Крим.

Є лише половина палива від потреби

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Через складність із постачанням вугілля зі східних регіонів розглядається можливість закупівлі його за кордоном.

У повному обсязі запаслися паливом лише в Новомиргородському районі. Дещо краща ситуація з накопиченням вугілля в Добровеличківському (45) та Олександрівському (44) районах.

На твердому паливі перебуває майже половина навчальних закладів регіону. Тож, щоб забезпечити хоча б у частині з них належний температурний режим, в області розглядається можливість із настанням холодів переведення навчального процесу з малокомплектних шкіл до інших приміщень або навіть впровадження дистанційної освіти.

Петро МЕЛЬНИК.

ВІСТІ З РІВНЕНЩИНИ

Одяг предків показали на вернісажі

Етнографічний вернісаж «Волинський народний одяг» представив у Радивилові справжні скарби зі скринь дбайливих нащадків. Та й не тільки зі скринь. На основі давніх зразків одягу члени громадської організації «Центр дослідження і відродження Волині» відтворили чимало вбрань, які носили наші предки.

Вернісаж проводився у два тури. На першому етапі учасники заходу презентували костюм чи його елемент, прикраси минулих століть. Потім найкращий та найоригінальніший одяг вибирала компетентна комісія під керівництвом заслуженого працівника культури України Алли Українець.

Окрім цього, науковці та дослідники старовинного одягу знайомилися з технологіями та особливостями створення українського костюма. А що стосується переможців вернісажу, то їх визначали у різних номінаціях: «Автентична чоловіча сорочка», «Автентична жіноча сорочка», «Цілісний костюм (з однієї скрині)», «Жіноча прикраса», «Пояс», «Найстаріша запаска», «Автентична камізелька».

Етнограф Алла Українець так прокоментувала захід: «Зараз уже неможливо у повному обсязі відтворити одяг, у якому ходили наші предки 200, а то й 300 років тому. Але, на щастя, до наших днів дійшли зразки такого вбрання. А ще, якщо говорити про рівненські терени, то тут, на превеликий жаль, не було етнографів ні в 70-і, ні в 60-і роки. І коли потрібно було проводити експедиції, збирати народне вбрання кінця XIX — початку XX століття, записувати відомості, цього не відбувалося. Нарешті в цьому напрямку зроблено значний крок уперед».

Євген ЦИМБАЛЮК.
Фото автора.

Зразки жіночого одягу з минулих століть, представлені на радивилівському вернісажі.

Виходжувати немовлят допомагає професіоналізм медиків і «Дорадо»

У Рівненському обласному перинатальному центрі — новому закладі області — медики врятували хлопчика, який народився з вагою 780 грамів. Тільки за шість місяців нинішнього року тут виходили 26 новонароджених з малою вагою. Щоразу, передаючи батькам немовля, яке набрало нормальної ваги, персонал дуже радіє, бо вкладає багато праці, щоб настала така щаслива мить.

А віднедавна у відділеннях інтенсивної терапії та постінтенсивного догляду для виходжування недоношених новонароджених Рівненського обласного перинатального центру за прикладом європейських країн запроваджено програму «Дорадо», що дуже допомагає медикам доглядати малюків.

— Програма «Дорадо» апробована у європейських країнах. В Україні впровадження її в перинатальних центрах ініціювала Асоціація неонатологів під керівництвом Тетяни Знаменської, — розповідає завідувачка відділення інтенсивної терапії новонароджених Оксана Новікова. — За допомогою «Дорадо» проводяться точні розрахунки ентерального та парентерального харчування, тобто всі компоненти, які потрібні для харчування глибоко недоношених і хворих малюків. Відтак харчування наближається до природнього.

Олександра ЮРКОВА.

БАЛАНС ТИЖНЯ

Час обіцяти

Що ближче до холодів та парламентських виборів, то більше на офіційному рівні розмов про теплопостачання.

Минулого тижня, щоб зігріти країну, аграрний міністр Ігор Швайка запропонував додаткових 10 мільярдів кубометрів газу. Щоправда, рятівні теплоносії, а з ними — й омріяну енергетичну незалежність за цим планом ми отримаємо років через п'ять, коли три мільйони гектарів торф'яників, які поки що «гуляють», сільгоспвиробники засадять енергетичними рослинами, зокрема — вербами. «Ці культури та виробництво з них теплової енергії є вдвічі дешевшими за російські вимоги розрахунків за газ», — пояснив міністр у коментарі одному з телеканалів під час всеукраїнської наради «Енергополе — майбутнє України».

Але навіть найперспективнішими планами не зігрієшся. Тим часом, зазначив під час брифінгу в Кабміні віце-прем'єр Володимир Гройсман, дефіцит газу на опалювальний сезон становить майже 5 мільярдів кубометрів. Керівник «Нафтогазу» Андрій Коболєв запропонував громадянам реальний план, як перебути морози. Він закликав заклеювати щілини у вікнах і вимагати від ЖЕКів утеплювати під'їзди. В іншій заяві А. Коболєв поскаржився на непатріотизм компаній — видобувачів українського блакитного палива, які болісно відреагували на пропозицію «Нафтогазу» закачувати половину видобутого ними газу до газосховищ. Де-факто вони відмовилися брати участь у створенні резервного запасу. Найімовірніше, ці структури знають інші ринки збуту, куди можна продавати газ дорожче. Держава не має важелів впливу, щоб змусити комерційні компанії наступити своїй пісні на горло. Водночас залізничники обіцяють прийняти естафету від морських транспортників й доправити південноафриканське вугілля з портів Одеси до теплоелектростанцій. Адже 70% шахт Донеччини на територіях, підконтрольних бойовикам, зупинилися через відсутність електропостачання, затоплення, пошкодження залізничних шляхів.

Серед низки тривожних новин оптимізму додав такий рейтинг: Україна увійшла до п'ятірки держав з найдешевшими квитками на поїзди. Проїхати 100 км залізницею у нас коштує 2,79 долара, що нижче вартості квитків на поїзд у Данії більш ніж удесятеро. Але перше, що спало на думку: тільки б наші чиновники не взялися виправляти цей «недолік», адже і зарплати та пенсії в українців не данські. А одне з пояснень, чому потяги в нас дешевші, — ми пересуваємося рейками, прокладеними здебільшого ще за Союзу. Масштабних модернізацій залізничних мереж майже не відбувається. Хоча, за нашими мірками, галузь з'їдає чималі гроші. Прем'єр Арсеній Яценюк відсторонив минулого тижня керівника Укрзалізниці на час перевірки фінансово-господарської діяльності відомства. Правоохоронці підозрюють корупційні дії...

А у Національному банку повели мову про борги. Глава НБУ Валерія Гонтарева запевнила: «У нас немає причин говорити про дефолт. Ми обслуговуватимемо свої зобов'язання, включаючи папери «Нафтогазу». З огляду на те, що загальна сума держборгу на 31 липня становила 69,226 мільярда доларів, втриматися на плаву непросто. Розмір валютної виручки в країні істотно скоротився. В. Гонтарева пояснює це спадом промисловості на Донбасі. Однак, схоже, є й інші складові дефіциту валюти в державі, яка йде на покриття зовнішніх боргів. Коли Нацбанк наприкінці минулого місяця запроваджував вимогу до експортерів продавати всю свою валютну виручку, важко було розраховувати, що частина доларів та євро не сховаються у тінь. Активізацію чорного валютного ринку можна побачити і на побутовому рівні: на вулицях знову з'явилися міняйла, які, примiром, купують долари на гривню дорожче, ніж пропонують обмінники.

Галина КВІТКА.

Три десятки бронежилетів придбав «Подільський фонд допомоги українській армії» для бійців хмельницького 8–го полку спецпризначення. Та сама благодійна організація закупила сто бушлатів для бійців 7–го батальйону територіальної оборони, *підрахувала наш хмельницький власкор Ірина Козак*

Валерій ГЕЛЕТЕЙ: «Критика МО небезпечна для обороноздатності»

Минулої неділі міністр оборони України Валерій Гелетей, мабуть, уперше за час перебування на посаді керівника оборонного відомства так довго публічно рапортував «про виконану роботу». Тема прес-конференції військового керівництва стосувалася безпосередньо «розборів польотів» Іловайської операції. Однак міністр спробував дати відповіді на низку питань, що хвилюють і військових, і суспільство.

Для свого виступу перед журналістами (прес-конференція транслювалася в прямому ефірі) Гелетей обрав виправдувально-наступальну тактику із частим використанням займенника «я» і рефреном «ви всі добре розумієте». Ця тактика цілком логічна у зв'язку з тим, що на різних рівнях триває розслідування нещодавніх подій під Іловайськом, зокрема дій військового керівництва в секторі «Д», унаслідок яких наші сили зазнали великих втрат. Так, у РНБО говорили про загибель майже 200 українських військовослужбовців. За даними, озвученими міністром оборони, там загинуло 107 бійців, у той час як противник втратив у тій операції близько 300 солдатів.

Як стверджує Гелетей, командуванню АТО було відомо про ситуацію під Іловайськом, однак вона була далеко не найзагрозливішою. «Люди, які перебували в Луганську, трималися, коли міномети 240-мм калібру під російською назвою «Тюльпан» розбивали п'ятиповерхові будинки, пробивали перекриття і вибухали в підвалі, де шансів вижити не було. Та вони вижили, стримали і зупинили Путіна, зупинили танковий наступ на Луганськ», — зазначив міністр.

Нагадаємо, раніше комбати добровольчих батальйонів і деякі бійці цих підрозділів, які потрапили в «іловайський котел», звинуватили керівництво антитерористичної операції в неадекватному командуванні даною операцією.

Озвучена позиція МО зводиться до того, що оточені під Іловайськом наші сили виконали своє завдання. Мовляв, через специфіку, що відбувається на сході країни, командири підрозділів знають лише завдання, які ставляться безпосередньо їм, і не можуть судити загалом про доцільність тактики всієї операції.

За словами Гелетея, російські війська повинні були за три дні захопити всю Луганську і Донецьку області, і саме під Іловайськом були зупинені. При цьому, оцінюючи ситуацію, український міністр оборони, мабуть, обмовився, заявивши, що за три дні Путін хотів пройти з феєрверком по Донецькій і Луганській областях і «звільнити» їх повністю... Коментувати цю обмовку ми не будемо, щоб не нашкодити обороноздатності держави.

У своєму виступі керівник військового відомства контратакував усіх, хто критикує очолювану ним структуру, назвавши потік такої інформації «небезпечною не тільки для міністерства оборони, а й для обороноздатності держави»...

Ще одну серйозну стратегічну заяву озвучив Валерій Гелетей на недільному брифінгу. «Я підкреслюю те, що Росія погрожувала нам застосуванням і тактичної ядерної зброї», — сказав він, зазначивши, що в даній ситуації Україна буде сподіватися на допомогу озброєнням від країн НАТО, перш за все від США та Великобританії. А от у разі відсутності такої допомоги Україна, за словами Валерія Гелетея, змушена буде повернутися до розробки власної ядерної зброї.

Аналізуючи обстановку в зоні АТО в період оголошеної «мирної паузи», міністр, посилаючись на дані розвідки, відзначив, що в Донбасі залишилося понад три тисячі російських військових. За його словами, вторгнення регулярних частин російської армії 24 серпня вчинялося силами шести посилених оперативно-тактичних груп російської армії, що становить більше шести тисяч людей.

«Після подій в Іловайську, після відповідних домовленостей, після присутності представників місії ОБСЄ, Росія демонстративно показала, що відводить війська. Але ми не контролюємо територію державного кордону, тому в одному місці вони виходять, а в іншому — заходять, і цей процес триває постійно», — сказав він.

Ольга ВІТЕР.

Погром. Кому це вигідно?

Співвласник друкарні «Мега-Поліграф» Олег Свірко** (на знімку праворуч) **та юрист підприємства Олексій Хмельницький під час прес-конференції щодо правових підстав захоплення друкарні «Мега-Поліграф».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У минулому номері «Голос України» розповів про погром, учинений працівниками СБУ в київській друкарні «Мега-Поліграф», де з-поміж інших видань виходить у світ газета «Вести», запідозрена у поширенні сепаратистських ідей. Про правові підстави захоплення поліграфічного підприємства йшлося у п'ятницю на прес-конференції в Укрінформі: ця тема опинилася в переліку найгарячіших новин останніх днів.

Власне, правових підстав для перетворення цивільного об'єкта на «місця бойових подвигів» у «бійців» зі спецслужби не було. Як запевнив адвокат «Мега-Поліграфу» Олексій Хмельницький, «згідно зі ст. 21-ю Закону «Про видавничу справу» поліграфічне підприємство несе відповідальність тільки за точне відображення видавничого оригіналу. За зміст самого друкованого видання поліграфісти не відповідають. Тому до комбінату не може бути жодних претензій...».

Присутній на прес-конференції співвласник друкарні Олег Свірко уточнив, що претензії до них усе-таки висували. Але на всі питання з приводу друку «Вестей» компетентні органи одержували вичерпні відповіді. Керівництво підприємства вже не раз спілкувалося з представниками слідства, подавало на їхні вимоги всі необхідні документи, тому особливо дивно, що співпраця обернулася диким наїздом на «Мега-Поліграф». «Виступати цензором — що друкувати, а що не друкувати, — ми як друкарня права не маємо... Нам ставили запитання, на якій підставі ми друкуємо газету «Вести», наприклад. Я вважаю, що в нормальній демократичній країні кожна газета, кожне видання повинні перебувати у правовому полі». Себто не поліграфісти, а судді на підставі конкретних доказів та експертних оцінок вирішують долю видань...

Утім, Олег Свірко, попри популярність цієї версії, вважає, що «обшук з пристрастю» спричинений не друкуванням на підприємстві видання медіахолдингу: «Наважуся припустити, що справа не у «Вестях» — це тільки привід, а насправді все пов'язано з нашою громадською діяльністю...». Як відомо, на базі «Мега-Поліграфа» створено волонтерську групу, яка взяла шефство над 11-м батальйоном «Київська Русь». Щось комусь не сподобалося саме в цьому секторі діяльності працівників друкарні? Тоді тут виникає ще більше запитань до СБУ: що її не влаштовує у співпраці поліграфістів з бійцями АТО?

Можливо, громадськість не знає чогось важливого, що «винюхали» представники есбеушного відомства. Може бути і так. Але невже це щось, ця страшна таємниця слідства ховалася в стінах приміщення і в склі дверей, що їх треба було розбивати дощенту «тяжким і тупим предметом» — кувалдою? Що і як могли з'ясувати слідчі, коли підрозділ силовиків у балаклавах орудував у друкарні не з меншим розмахом, ніж навіжені «ополченці» з «новоросійською» прив'язкою?...

...У цій ситуації виграли «Вести». Безплатна газета одержала ще й безплатну рекламу. Про «мучеників цензури» вже знають у Москві, вітчизняні «захисники» свободи слова перед виборами одержали просто шикарний подарунок для агітації проти влади. Це в СБУ спеціально постаралися чи хотіли «в інтересах держави», а вийшло, як завжди?

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Водні процедури заради благодійності

У Полтаві одразу кілька десятків активістів облили себе водою задля підтримки наших військових. У такий спосіб вони приєдналися до популярної у світі естафети благодійності «Ice Bucket Challenge». В Україні цей рух став ще одним стимулом для доброчинців, які віддають власні кошти на потреби захисників Вітчизни. Тож кожен, хто наважився на публічні водні процедури, спочатку кинув у скриньку певну суму грошей. І водночас, прийнявши такий виклик від інших, назвав потенційних наступників. Оскільки ініціаторами акції у Полтаві були місцеві активісти громадської мережі «Вільні люди» та Молодіжного націоналістичного конгресу, то своєрідний «вірус» доброчинності вони підхопили від побратимів-львів'ян, а передали його однодумцям із Києва. Дехто з перехожих, дізнавшись про добру справу, приєднувався до неї навіть без запрошення. А діти малювали і писали тут свої послання бійцям. За словами організаторів, усі «вилиті» в обласному центрі кошти вони долучать до тих, що були зібрані волонтерами їхнього руху раніше. За ці гроші «Вільні люди» придбають партію кевларових шоломів, яка коштує 26 тисяч гривень.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

На знімку: під час «водної» акції у Полтаві.

Фото автора.

Сумне свято: ностальгія за мирним життям

Минулих вихідних Луганськ відзначав День міста. Повіривши в перемир'я, багато мешканців повернулися додому, і свято, на диво багатьох, вийшло масове. Вдалося навіть організувати великий продовольчий ярмарок. Люди скучили за мирним життям без обстрілів, небезпеки з усіх боків і ввечері вийшли на головну міську площу, щоб традиційно в другу неділю вересня відсвяткувати день народження Луганська. Вони звикли до цього свята, і мало хто замислюється над тим, що, крім міської влади, частково його організатором був і «новий уряд».

Напередодні керівництво «ЛНР», як зазвичай, щедро роздавало обіцянки, запевняючи: «Після Дня міста життя налагодиться», і закликало луганчан повернутися до міста. «Скоро буде світло, відповідно — будуть зв'язок, вода, умови життя. Ті будинки, які потребують ремонту, відремонтують частково за рахунок держави. Пенсії будуть, зарплати будуть. Повертайтеся додому, ми на вас чекаємо», — закликав глава «ЛНР» Ігор Плотницький. Багато йому вірили, інші над цим іронізували. Розмови про пенсії та соцвиплати від «ЛНР» ходять уже кілька місяців. Цього разу «глава держави» знову видав чергову порцію обіцянок, призначивши новий строк виплати допомоги: усе буде в 20-х числах вересня. Мовляв, на даний час через відсутність електрики важко скласти списки на їх отримання.

А що стосується ремонту квартир, то багато луганчан запитують: для кого це буде зроблено? Третій гуртожиток Луганського медичного університету «ЛНРівці» заселили людьми, які, за їхніми словами, «позбавлені житла». Як повідомляє студентка вузу, яка вирішила перевірити свою кімнату, речі, що залишалися в ній, розграбували, усюди антисанітарія. «Я приїжджаю, а в моїй кімнаті живе незрозуміло хто! Таке відчуття, що всіх бомжів зібрали з вулиці. Більшої частини одягу немає, інших речей теж, усе просто розтаскали!» — написала дівчина в соцмережі. Кілька днів тому бойовики «експропріювали» у приватному секторі п'ять будинків. За словами очевидців, інформацію про житла, що пустують, отримали від «квартальних».

До речі, на урочистостях, присвячених Дню Луганська, начальнику Луганської міської аварійно-рятувальної служби Олександру Летуну та головному травматологу міста, завідувачу відділення травматології міської лікарні № 2 заслуженому лікарю України Сергію Лібстеру було присвоєно звання «Почесний громадянин міста». Прикметно, що пам'ятні знаки, вручені нагородженим в окупованому російськими бойовиками місті, були прикрашені українською символікою.

А тим часом...

...на зустрічі з місцевими підприємцями Стаханова бойовики заявили: місто «вийшло з-під юрисдикції «Луганської народної республіки» і тепер існуватиме автономно. Називатиметься нове формування «Козацтво народної гвардії м. Стаханова». Формувати свій бюджет «автономне» місто буде самостійно, попри те, що до останнього часу було дотаційним. **Як повідомило джерело Informator,** на цій зустрічі запрошеним підприємцям запропонували «взяти участь у формуванні бюджету» і для початку сплатити новим «керівникам» міста по 150—200 гривень.

СПОСТЕРЕЖЕННЯ

Мешканці Стаханова зазначають, що в місті з'явилося багато людей, які просять милостиню, щоб купити собі їжу. Серед них є діти. «Раніше такого не було», — стверджують спостерігачі. Крім того, розповідають, що останнім часом підвищилася смертність серед пенсіонерів. Отримати довідку про смерть практично неможливо, бо похоронні служби не працюють. Померлих ховають за домовленостями, де є місце.

ЧУТКИ

У певних колах регіону розглядають імовірність призначення народного депутата Геннадія Москаля головою Луганської облдержадміністрації. Коментуючи цю інформацію, що з'явилася у ЗМІ, Геннадій Москаль заявив в інтерв'ю «Главкому»: «Якщо це було б потрібно для встановлення миру, для розвінчання тієї ідеології, яку штучно насадили луганчанам, то погодився б. Знаєте, чому моє прізвище з'явилося в ЗМІ? Тому, що я був головою Луганської ОДА й у мене там з людьми не було проблем. Ні з тими, хто тепер за «ЛНР», ні з тими, хто симпатизує українській владі. У мене ніколи не було мовних, ідеологічних, культурних суперечностей», — пояснив він.

А в Кіровську бойовики викрали міського голову Володимира Патюту і двох його заступників. Стало відомо, що вони перебувають у полоні. Ще на початку вересня до кабінету міського голови увійшли озброєні люди й зажадали відкрити місцеву школу. Але Володимир Патюта відмовився це зробити, посилаючись на загрозу безпеці учнів. За міського голову намагалася заступитися його заступниця, утім отримала прикладом по голові. У підсумку Володимира Патюту, а також двох його заступників відвезли в невідомому напрямку. Доля викрадених замів невідома, а що стосується керівника Кіровська, то він, за деякими джерелами, перебуває в підвалі колишнього інтернату № 1 Стаханова, де бойовики влаштували свій штаб. Міський голова Кіровська Володимир Патюта керує містом з 2002 року.

Як повідомив уповноважений керівника Оперативного штабу АТО в Луганській області в м. Лисичанську Віталій Шведов, частина лисичанських ополченців «ЛНР» має намір скласти зброю. Про це заявив їх парламентар. Він розповів, що багато покаялися й хотіли б повернутися додому, що росіяни ставляться до них «некоректно». «У цей момент вирішується питання кількості «поверненців». Йдеться про досить велику групу. Обов'язкова умова для них — явка із зізнанням та публічне покаяння», — прокоментував Віталій Шведов. Нагадаємо, що ще під час своєї інавгурації Президент України Петро Порошенко пообіцяв звільнення від карної відповідальності тим, «на чиїх руках немає крові українських воїнів і мирних людей».

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Міцно «зшили» країну

Акцію «Маріуполь «зшиває» Україну» провели у приморському місті. Учасники акції створили із клаптиків тканини символічну карту України, а також урочисто прийняли «Прапор єдності», переданий зі столиці. У свою чергу, громадськість міста передала «естафету» та символіку сусідній, Запорізькій, області. Під час акції тривав продаж національної символіки, а всі виручені гроші будуть спрямовані на потреби бійців Національної гвардії, добровольчих батальйонів та волонтерським групам.

Вл. інф.

На знімку: символічну карту України «зшивають» маріупольці.

Фото Вікторії ГОРДІЄНКО.

ОПК

Танки для передової готують у три зміни

Додзвонитися напряму до абонента на Харківський завод транспортного машинобудування імені Малишева або на Харківський бронетанковий сьогодні непросто — мережі перевантажені. А ще важче роздобути інформацію про хід виконання державного замовлення Міністерства оборони — керівники заводських підрозділів небагатослівні, а працюють ці підприємства зараз у три зміни.

Але інформація до нас надходить, що називається, з перших рук — від безпосередніх учасників АТО. Мій добрий приятель розповідав, як котрась із ремонтних бригад під Іловайськом «запустила» підбитий Т-64 у прямому сенсі під артилерійським вогнем.

Щодня, ризикуючи життям, поруч з бійцями на передовій працює з два десятки ремонтних бригад. Це ті само представники машинобудівних заводів Харкова, Миколаєва, Києва, чий досвід і професіоналізм в умовах війни стали найзатребуванішими, найціннішими.

Радник генерального директора концерну «Укроборонпром» Лук'ян Сельський запевняє, що сили АТО примножує разом з відремонтованими до двох десятків бойових машин щодня — здебільшого це танки Т-64. Але на передову рушають і грізні «Оплоти». Окрім того, частина зброї надходить зі складу так званого надлишкового майна, яке перебуває в консервації. Зрозуміло, про кількість і якісні характеристики розголошувати під час війни заборонено, але, будьте певні, вони нічим не поступаються кращим зразкам сучасного озброєння.

Я згадав про трагічну долю деяких основних фондів підприємств, сплюндрованих, а почасти навіть вивезених у Росію терористами.

...Війна безжальна до людей і техніки. На жаль, став давно очевидним курс агресора на знищення нашої промислової інфраструктури, часом йдеться про відверте промислове мародерство. Та все знищити не дамо! Саме цим і керуються сьогодні на передовій і в тилу. Якщо десь почуєте, що воєнне державне замовлення не виконується уповні — не вірте!

Сергій МИКОЛАЄВ.

Львівські артисти дали концерти для маріупольців і бійців

Цими днями Маріуполь, який перетворився на прифронтове місто, не лише обороняється, а й намагається жити у звичному ритмі. Працюють підприємства і громадський транспорт, на вулицях можна зустріти весільні кортежі і батьків із малюками, які поспішають до зоопарку. А минулих вихідних яскрава подія сталася і в культурному житті міста. Маріупольці тепло приймали артистів Львівського академічного театру імені Леся Курбаса та солістку Віденської опери Мар'яну Садовську (на знімку)***. Артисти дали кілька концертів для мешканців міста й військових.***

Серед глядачів, які зібралися в залі Донецького академічного російського драматичного театру (Маріуполь), були військовослужбовці Національної гвардії і прикордонники. Мар'яна Садовська виконала старовинні українські пісні, зібрані співачкою на Полтавщині, Чернігівщині, Поліссі, у Карпатах. Твори лунали в оригінальній обробці — під акомпанемент індійської гармоніки, звук якої дуже схожий на звук української кобзи.

— Чесно кажучи, їхала з переконанням, що це ми веземо солідарність і підтримку. А насправді, співаючи перед хлопцями з батальйону «Азов», дістала стільки віри, впевненості і підтримки, що все буде добре! Для мене це — один із найважливіших моментів у моєму житті», — зізналася співачка.

У композиції, що її виконали львів'яни, переплелися твори двох авторів — донбасівця Василя Стуса і львів'янина Богдана-Ігоря Антонича. Лунали українські народні й церковні пісні XVIII століття. За словами акторів, своїми концертами вони прагнули продемонструвати підтримку й солідарність із маріупольцями та бійцями, які захищають мир у місті. «Хочеться показати, що ми не десь там далеко і нас це не стосується. Хочеться, щоб люди, які тут живуть, захищають цю територію, розуміли, що ми — також із ними», — запевнив директор театру імені Леся Курбаса Микола Береза.

А ось якими враженнями після концерту поділилися глядачі.

Василь, підприємець: «Із великим задоволенням прийшов сьогодні на концерт, тому що дуже люблю цей театральний колектив і, буваючи у справах у Львові, намагаюся обов'язково відвідати театр».

Ганна, студентка Маріупольського гуманітарного університету: «Дуже сподобалося цікаве й незвичайне виконання українських пісень Мар'яною Садовською. Глибоко зворушили слова, сказані зі сцени акторами-львів'янами. Мистецтво завжди слугувало миру, і сподіваємося, мир таки настане».

Валентина Петрівна, ветеран праці: «Отримала чудові враження! Хотілося би, аби ці талановиті артисти приїхали до нас знову — до мирного і відродженого Донбасу».

Андрій СЕРЕДА, Леонід ВАСИЛЕНКО.
Маріуполь Донецької області.

Фото Євгена СОСНОВСЬКОГО.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 176 (5926)
ВІВТОРОК, 16 ВЕРЕСНЯ 2014

Медики Херсонщини стверджують, що діти тепер частіше потерпають через неуважність дорослих. Так, у Верхньорогачицькому районі на пікніку мало не згоріла дворічна дитина, і того ж дня у Білозерському шпиталізували однорічного хлопчика, який скуштував щурячу отруту, *повідомляє наш власкор Сергій Яновський*

Чотириста комплектів термобілизни для бійців Вінницького 9–го батальйону територіальної оборони, що нині перебуває на Донбасі, пошили у цехах обласного Товариства людей з вадами слуху УТОГ. Білизну придбали за кошти підприємців, волонтерів, обласного бюджету та членів УТОГ, *дізнався наш власкор Віктор Скрипник*

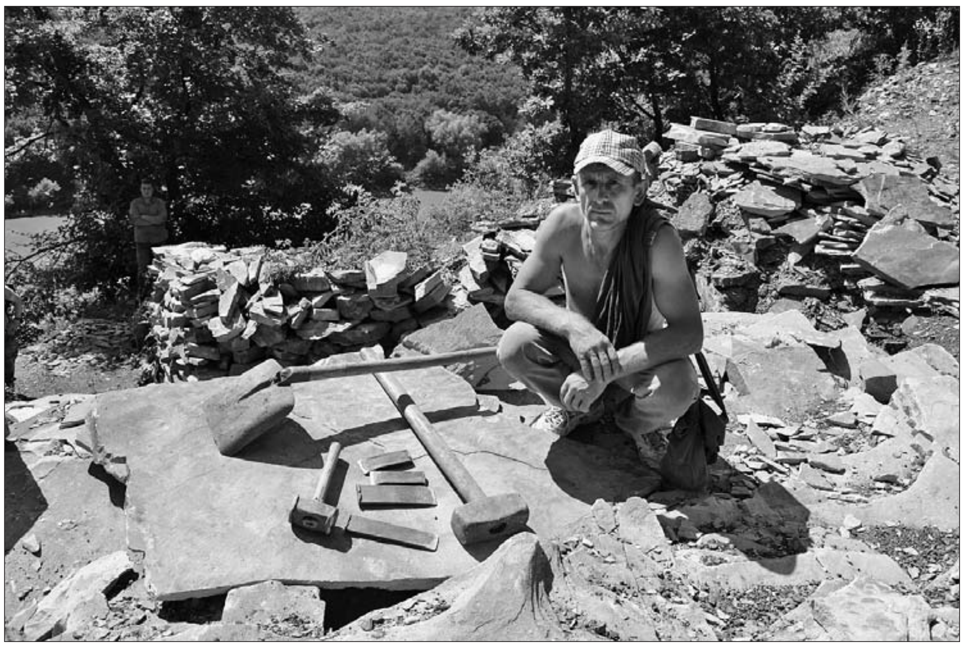
Лупають скалу у... національному парку

СВАВІЛЛЯ

Пригадуєте Франкове «Лупайте сю скалу! Нехай ні жар, ні холод не спинять вас...»? Це своєрідний гімн каменярів, які прокладають гостинець (шлях. — Авт.) для того, щоб прийшло «нове життя, добро нове у світ». І що спільного у них з тими каменярами, які лупають скалу унікального каменю-пісковику, який є лише на Тернопільщині і не де-небудь, а в національному парку «Дністровський каньйон» — одному з семи природних чудес України?

Якщо й прокладають нове життя, то для одиниць, які набивають кишені. Причому камінь видобувають нелегально. І вже добряче «лупанули» кряж, що простягнувся довжиною п'ять кілометрів від села Сновидова до Возилова Бучацького району. Краєвиди тут неповторні — повноводний Дністер в'ється поміж скал, вкритих лісом. Але невдовзі ця краса може залишитися лише на фотознімках. Сновидівський — один із десяти нелегальних кар'єрів, що діють тільки у цьому районі. Загалом їх в області не один десяток.

Налагоджено повний цикл видобутку, переробки, транспортування, складування і реалізації унікального каменю. Лупають його високо на горі, стежками скочують донизу, звідти машинами звозять у кар'єр, де ріжуть на пластини. Їх складають на готові до відправки піддони. У кожного видобувача — свої. Складують кам'яні пластини і під парканами у селі — щоб потенційні покупці бачили. Вони знають, де купити камінь, а ось влада як місцева, так і вища, а також ціла рать контролюючих органів аж ніяк не бачать, як процвітає нелегальний бізнес.

Один із нелегалів за роботою.

— Коли у кар'єрі громадські активісти затримали одного з видобувачів каменю і звернулися до сільського голови Сновидова із запитанням, чи знає він, що робиться на його території і хто ця людина, то він накинувся на нас. Мовляв, хто ви такі і що тут робите? — розповідає начальник відділу охорони водних біоресурсів у Тернопільській області Андрій Об'єщик. — А далі запропонував нам хабар у вигляді заправки автомобіля. Усе це ми зафіксували на відео.

Якщо у кар'єрі чи в придністровських селах погонний метр каменю можна купити по 100 гривень, то у Тернополі він коштуватиме 135. Причому продавці зізнаються, що тримають свої бригади у кар'єрах. Майданчики з продажу будівельних матеріалів ростуть навколо обласного центру мов гриби після дощу. Є попит — є пропозиція. До того ж вздовж об'їзної, яка проходить через місто, таких майданчиків кілька. І всюди — піддони з каменем. Звідси можуть його доставити у будь-яку точку України. Жодних документів на продукцію немає. Та й звідки їм взятися, якщо видобуток нелегальний?

Голова громадської організації «Рада бізнесу Тернопілля» Віталій Сороколіт звертається із риторичним запитанням: невже ніхто, починаючи з сільських голів, працівників національного парку, екологічних служб, гірпромнагляду і закінчуючи співробітниками управління боротьби з економічною злочинністю, ДАІ, прокуратури, не бачать, що твориться у них під носом? Все ж на виду. Сім громадських організацій області та начальник відділу охорони водних біоресурсів області Андрій Об'єщик звернулися до Генерального прокурора України Віталія Яреми з листом, у якому оприлюднили факти нелегального видобутку, переробки, транспортування, складування та реалізації каменю на території природного заповідного фонду Дністровського каньйону, що призвело до значного її пошкодження. Всі ці дії відбуваються під прикриттям правоохоронних органів області, переконані вони. До листа вони додали фотознімки і відеоматеріали. Чи відреагують на ці факти у столиці? Бо на місцеву владу годі сподіватися. Між тим, вважає громадський активіст з Чорткова Олег Барна, саме злочинне ставлення до природи і її ресурсів спричини повінь у липні 2008 року на Тернопільщині та в інших західних областях, яка завдала великих збитків навколишньому середовищу, народному господарству, жителям придністровських сіл. Невже нічому не навчило?

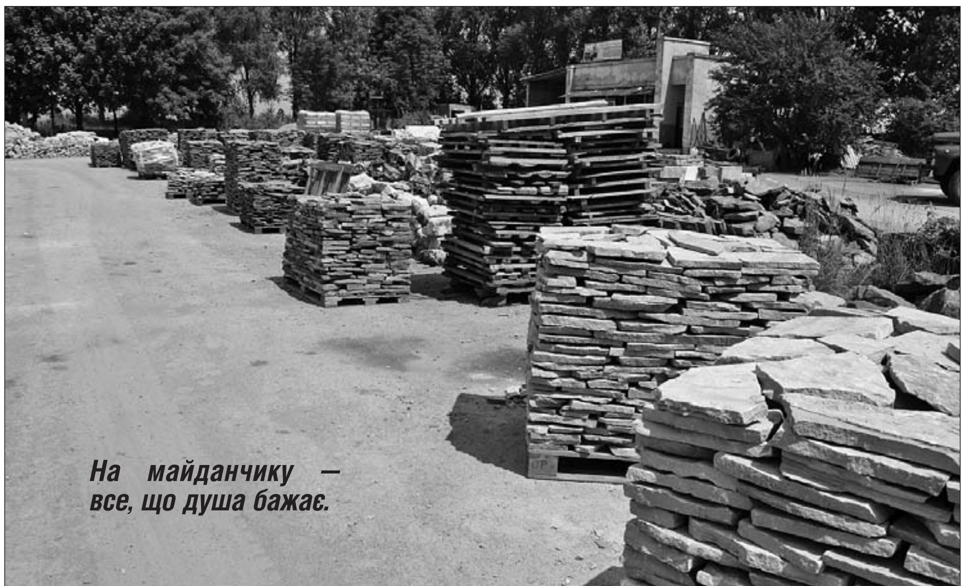
Хто з нових керівників області не прийде до влади, а на Тернопільщині вони змінюються, мов у калейдоскопі, кожен обіцяє покінчити з нелегальним видобутком корисних копалин. Мовляв, це потужний резерв в економіці області і треба його задіяти. Але вмостяться міцніше у кріслі — і де той запал подівся... Чи не самим перепадає добрий куш з того бізнесу? Ось і нова влада, провівши аудит реального стану речей в економіці області, обіцяє навести лад у надрокористуванні. Адже це не жарти: лише третина родовищ мають ліцензії. Один із кар'єрів у Теребовлянському районі за вісім років нелегально видобув 400 тисяч кубометрів піску. І ніхто не бачив, як його возили? Легалізація лише відсотка кар'єрів може дати приблизно мільйон гривень до місцевих бюджетів. Влада має намір дозволити всім, хто займається видобутком корисних копалин, вивести з тіні свою діяльність, а вже потім жорстко питати. При цьому обіцяє тісно співпрацювати з органами місцевого самоврядування.

Поки що «маємо те, що маємо». Читайте спочатку...

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото надані відділом охорони водних біоресурсів Тернопільської області.

На майданчику — все, що душа бажає.

ПРИВІД ДЛЯ РОЗДУМІВ

Без солі несолодко,
або Хто повинен дбати про харчову безпеку?

Споживацька паніка, яка охопила Україну після чуток про підрив терористами на сході соляних шахт, має стати уроком для оновленої влади. Адже тепер всі ми побачили, наскільки вразливим є ринок, де ставку роблять на єдиного постачальника стратегічного продукту — ДП «Артемсіль». Варто було пустити лише оманливий поголос про уявні проблеми, і залихоманило регіони від заходу до півдня: стривожений люд ще з Вітчизняної війни прекрасно розуміє, що означає залишитися без харчової солі.

Спекулянти скористалися нагодою, і сіль за короткий термін подорожчала в півтора разу. А що було б, якби шахти і справді завалило — заповітні кристали продавалися б на вагу срібла, як за середньовіччя? Шановні, ринок терміново треба лікувати, і стабілізаційними «ліками» в даному конкретному випадку має стати не збільшення запасів у магазинних сховищах, а децентралізація виробництва і поставок в межах держави. Недарма ж економісти радять не складати всі яйця до одного кошика.

Підприємства, котрі виробляють сіль, в Україні досі є державною власністю і перебувають у віданні МінАПК. Окрім ДП «Артемсіль» з його не дуже корисною шахтною (кам'яною) сіллю, це Генічеський та Геройський солезаводи на Херсонщині, Сакський — у Криму.

Після захоплення півострова «путлерівськими» військами Саки тимчасово для нас недоступні, але заводи під Генічеськом та в Геройському цілком спроможні забезпечити весь південь України садочною сіллю, отриманою природним випарюванням із морської води. От вона не тільки дешева, а й справді корисна, бо містить із шість десятків мікроелементів, зокрема і сполуки йоду — незамінні для «чорнобильців». Але за всі роки незалежності аграрне відомство України не вклало ні копійки бюджетних коштів і не відшукало жодного інвестора для модернізації ще дідівської технології соляних промислів. Тому Генічеський солезавод уже з десяток років у повному занепаді — старе обладнання тут вийшло з ладу і переважно порізане на метал, а нове купувати немає за що. Та й Геройський солезавод у Голопристанському районі Херсонщини тримається на плаву лише завдяки відчайдушним зусиллям трудового колективу та директора Станіслава Гречухи.

— Лише торік наш завод «зібрав» 6,7 тисячі тонн садочної солі. Цього з надлишком вистачило б для задоволення потреб Херсонської області, ще й на Миколаївщину залишилося б. Однак для перетворення добутих із садочних басейнів величезних брил на повноцінну харчову сіль не обійтися без дробильного вузла та фасувальної лінії. Коштів на їх придбання підприємство зібрати не може — виторгу від продажу вистачає хіба що на податки та зарплату. А приватні інвестори з державним підприємством без державних таки гарантій для своїх інвестицій зв'язуватися не бажають, — каже Станіслав Гречуха. — Владу в краї ми також не дуже цікавимо. Ще 2007 року розробив програму розвитку підприємства, що передбачала постачання садочної солі для їдалень у навчальні заклади — адже вживання цього продукту не «засмічує» шлунок так, як «загіпсована» сіль із підземних шахт. Програму в Херсонській облдержадміністрації вивчили, схвалили, і... поклали на полицю. Частину солі з Геройського, по яку чумаки колись їхали через всю країну і про яку кажуть, що вона малиною пахне, досі використовують як технічну і підсипають нею дороги в сльоту. А решту викуповують комерсанти і переробляють на харчову десь у Києві. Тож до мешканців Херсонщини вона просто не доходить.

Протягом останніх двох років лише «Голос України» двічі розповідав читачам про дику ситуацію, за якої весь південь України, буквально «сидячи» на корисній садочній солі, змушений вживати в їжу значно менш корисну для здоров'я кам'яну сіль, яку до того ж везуть за сотні кілометрів. У відповідь — тиша: посадовці МінАПК України на публікації навіть не відреагували.

А варто було: якби світ клином на Артемівську не зійшовся б, то й чутки про зупинення ДП «Артемсіль» не викликали б у наших співгромадян такої тривоги — не привезуть у магазин солі з Артемівська, то вона знайдеться деінде. Можливо, нинішня споживацька паніка таки змусить аграрне відомство зробити правильні висновки і дати поштовх відродженню солезаводів Херсонщини. А якщо ж міністерська братія і далі тихенько сидітиме у своїх кріслах із виглядом незворушних спостерігачів, то рано чи пізно дочекається вже не паніки, а справжнього «соляного бунту» на кшталт тих, які свого часу ставили догори дригом Московію.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Легалізація лише одного відсотка кар'єрів може дати приблизно мільйон гривень до місцевих бюджетів

ПОСТАНОВА
ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)» у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року

До Центральної виборчої комісії 9 вересня 2014 року надійшла заява Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)» разом з іншими документами щодо реєстрації кандидатів у народні депутати України, висунутих 7 вересня 2014 року на VII З'їзді цієї партії та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року.

Розглянувши зазначені документи, Центральна виборча комісія встановила їх відповідність вимогам Закону України «Про вибори народних депутатів України».

Враховуючи викладене, відповідно до статей 9, 10, пункту 9 частини другої статті 30, частин другої статті 52, частин першої, другої, пункту 1 частини третьої статті 53, частин першої, другої статті 54, частини першої статті 56, частин першої, шостої, восьмої статті 58, частин дев'ятої - одинадцятої статті 107 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 11 - 13, пунктом 6 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року згідно з додатком.

2. Копію цієї постанови та посвідчення відповідних кандидатів у народні депутати України встановленої форми видати представнику Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)» у Центральній виборчій комісії з правом дорадчого голосу.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України», «Урядовий кур'єр» та на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Голова
Центральної виборчої комісії
М. ОХЕНДОВСЬКИЙ.

м. Київ,
12 вересня 2014 року.
№ 923.

Додаток
до постанови
Центральної виборчої комісії
від 12 вересня 2014 року № 923

ВИБОРЧИЙ СПИСОК
кандидатів у народні депутати України Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)» у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року

Гриценко Анатолій Степанович, народився 25 жовтня 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 1.

Гацько Василь Миколайович, народився 18 вересня 1982 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 2.

Соловйова Марина Михайлівна, народилася 16 листопада 1961 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, секретар, тимчасова спеціальна комісія з перевірки суддів судів загальної юрисдикції при Вищій раді юстиції, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 3.

Дерев'янко Олег Валерійович, народився 31 березня 1975 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 4.

Шабунін Віталій Вікторович, народився 26 листопада 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова правління, громадська організація «Центр Протидії Корупції», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 5.

Ландяк Петро Дмитрович, народився 25 червня 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Універсам Текстерно», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Тернополі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 6.

Стецьків Тарас Степанович, народився 7 червня 1964 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 7.

Забарило Анатолій Юрійович, народився 10 травня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТзОВ «Професійна ліга», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 8.

Апаршин Іван Михайлович, народився 25 травня 1956 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 9.

Канівець Олег Леонідович, народився 3 червня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 10.

Савісько Сергій Васильович, народився 3 жовтня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 11.

Макул Леонід Якович, народився 25 червня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 12.

Соколенко Наталія Анатоліївна, народилася 4 квітня 1975 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, відділ зв'язків з громадськістю ГО «Центр UA», безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 13.

Пукшин Ігор Гелярович, народився 28 липня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, керуючий партнер, адвокатське об'єднання «Адвокатська фірма «Пукшин і Партнери», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 14.

Кралюк Олександр Олександрович, народився 25 жовтня 1971 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, військовослужбовець, Збройні сили України, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Луцьку, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 15.

Нещадим Микола Іванович, народився 12 лютого 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 16.

Ладовський Микола Васильович, народився 13 грудня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, спеціалізована пересувна механізована колона № 618, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Івано-Франківську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 17.

Мельник Олександр Григорович, народився 2 червня 1975 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, КП «Будинок книги», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 18.

Ткачук Віктор Анатолійович, народився 8 листопада 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, менеджер з маркетингу, ТОВ «Фармастарт», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Житомирі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 19.

Пшенянік Наталія Віталіївна, народилася 27

вересня 1968 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, Луганська ТДВ «СТ «Домінанта», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Луганську, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 20.

Коба Олексій Леонідович, народився 20 листопада 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, Гавронщинський сільський голова, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в селі Гавронщина Макарівського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 21.

Перепелиця Василь Володимирович, народився 25 серпня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Полтаві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 22.

Гусєв Володимир Віталійович, народився 13 жовтня 1980 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Сумах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 23.

Радіонова Алла Василівна, народилася 11 квітня 1956 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Цюрупинськ Херсонської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 24.

Цибульський Віталій В'ячеславович, народився 14 травня 1952 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 25.

Бєлов Віктор Юрійович, народився 16 лютого 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник голови правління, ПрАТ «Український інститут із проектування і розвитку інформаційно-комунікаційної інфраструктури «Діпрозв'язок», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 26.

Малярчук Микола Антонович, народився 10 листопада 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Каскад ММ», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Чернівцях, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 27.

Гайструк Сергій Анатолійович, народився 17 травня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний лікар, ПП «Медитекс», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 28.

Туз Василь Степанович, народився 14 січня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний редактор, викладач, Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені акад. С. Дем'янчука, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Рівному, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 29.

Анастасьєв Сергій Миколайович, народився 11 червня 1956 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, соліст, Донецький національний академічний театр опери та балету імені А. Б. Солов'яненка, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Донецьку, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 30.

Габай Василь Михайлович, народився 1 січня 1973 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, приватне підприємство «ГВМ-Агро», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Хмельницькому, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 31.

Чалих Володимир Вікторович, народився 24 грудня 1969 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Політичної партії "Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Тернівка Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 32.

Черкасенко Максим Леонтійович, народився 15 жовтня 1976 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, партнер, ТОВ «Адвокатська компанія АРЦІНГЕР», безпартійний, проживає в селі Новосілки Києво-Святошинського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 33.

Марусій Андрій Аркадійович, народився 6 січня 1974 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Хмельницькому, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 34.

Артьоменко Вікторія Вячеславівна, народилася 6 березня 1968 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Запоріжжі, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 35.

Петровський Володимир Володимирович, народився 27 квітня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, професор, Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна, безпартійний, проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 36.

Коваль Максим Григорійович, народився 16 травня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Юридична компанія «ОперЮрПом», безпартійний, проживає в селі Мала Корениха міста Миколаєва, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 37.

Великодний Олександр Павлович, народився 12 листопада 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в селі Зазим'я Броварського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 38.

Пульхрова Ольга Володимирівна, народилася 9 березня 1963 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «ПРОСПЕР-Р», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 39.

Гажаман Василь Степанович, народився 7 січня 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Боярка Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 40.

Ємець Леонід Петрович, народився 23 липня 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 41.

Марчишак Арсен Романович, народився 10 травня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, доцент кафедри релігієзнавства та теології філософсько-теологічного факультету, Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Хоростків Гусятинського району Тернопільської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 42.

Долецький Костянтин Юрійович, народився 30 квітня 1989 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, аспірант, Черкаський державний технологічний університет, безпартійний, проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 43.

Бетлій Олена Вячеславівна, народилася 7 березня 1977 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, безпартійна, проживає в смт Глеваха Васильківського району Київської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 44.

Філіпович Анатолій Андрійович, народився 10 квітня 1947 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, диспетчер, ТОВ "ООО», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 45.

Біленко Олександр Федорович, народився 18 жовтня 1951 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, Тальнівський міський голова, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Тальне Черкаської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 46.

Бабій Роман Вячеславович, народився 6 липня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Гельд-Енергія», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Бровари Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 47.

Фільц Олександр Орестович, народився 24 квітня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний лікар, комунальний заклад «Львівська обласна клінічна психіатрична лікарня», безпартійний, проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 48.

Серебряков Михайло Михайлович, народився 1 грудня 1988 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, виконуючий обов'язки начальника юридичного відділу, ПрАТ «Український інститут із проектування і розвитку інформаційно-комунікаційної інфраструктури «Діпрозв'язок», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 49.

Кравець Оксана Володимирівна, народилася 23 вересня 1969 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, Плотицький сільський голова, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в селі Плотича Тернопільського району Тернопільської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 50.

Бікеєв Сергій Сергійович, народився 12 травня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 51.

Сорочкін Олег Вікторович, народився 3 серпня 1980 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, асистент кафедри історії держави і права, Національний університет «Львівська політехніка», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 52.

Фурса Вячеслав Вікторович, народився 21 травня 1980 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 53.

Чуріков Сергій Борисович, народився 30 червня 1979 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, приватне підприємство Міжнародне кадрове агентство «Європейський Стандарт», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Ковель Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 54.

Синявський Валерій Юрійович, народився 18 лютого 1964 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, фізична особа - підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Херсоні, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 55.

Дерев'янченко Олександр Вікторович, народився 21 грудня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник відділу обліку застрахованих осіб, Управління Пенсійного фонду України в місті Сумах, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій

Гриценко)», проживає в місті Сумах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 56.

Москаленко Олександр Вікторович, народився 28 березня 1982 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Лохвиця Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 57.

Васильєв Віталій Олександрович, народився 11 серпня 1971 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Івано-Франківську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 58.

Жежко Володимир Іванович, народився 21 лютого 1971 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 59.

Мальований Руслан Орестович, народився 31 жовтня 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТзОВ «Західенергоресурс», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Рівному, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 60.

Шевченко Василь Русланович, народився 18 травня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, СП «Балтимор», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Житомирі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 61.

Макух Василь Іванович, народився 1 січня 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Дружба», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Чернівцях, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 62.

Сергеєнко Володимир Олександрович, народився 11 травня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 63.

Чекалов Олександр Юрійович, народився 11 листопада 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, голова, незалежна профспілкова організація «Наш пріоритет», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Луганську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 64.

Абрамас Віктор Альфонсасович, народився 17 березня 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний редактор, газета «Бегемот», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Павлоград Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 65.

Мороз Андрій Сергійович, народився 21 березня 1985 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 66.

Оболенський Юрій Андрійович, народився 31 жовтня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Слов'янськ Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 67.

Трандасір Тетяна Станіславівна, народилася 30 березня 1967 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Інвест-Курорт-1», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 68.

Вітковський Вадим Миколайович, народився 8 березня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний редактор, журнал «Вінницький край», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 69.

Матвієнко Юрій Миколайович, народився 5 серпня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в смт Савинці Балаклійського району Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 70.

Галстян Армен Шмавонович, народився 26 квітня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Хуст Закарпатської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 71.

Гуменюк Андрій Васильович, народився 27 січня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Хмельницькому, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 72.

Іванусь Ігор Лукич, народився 11 серпня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Токмак Запорізької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 74.

Дімітров Олександр Степанович, народився 15 червня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний бухгалтер, КП «Водоканал» Тальнівської міської ради, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Тальне Черкаської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 75.

Мельничук Терентій Володимирович, народився 23 квітня 1966 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, спеціаліст - землевпорядник, Вишгородоцька сільська рада, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в селі Соколівка Лановецького району Тернопільської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 76.

Шапочка Юлія Вікторівна, народилася 25 серпня 1980 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Всеукраїнська молодіжна громадська організація «Колегія молодих управлінців та юристів», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 77.

Фомкіна Ольга Петрівна, народилася 13 травня 1963 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, тимчасово не працює, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Яворів Львівської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 78.

Книш Сергій Степанович, народився 30 січня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник реєстраційної служби, Луцьке міське управління юстиції, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Луцьку, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 79.

Дрок Геннадій Борисович, народився 29 квітня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «Сокіл!», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Генічеськ Херсонської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 80.

Пономаренко Вадим Васильович, народився 1 жовтня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Білопілля Сумської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 81.

Бондаренко Вікторія Григорівна, народилася 30 серпня 1983 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Полтаві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 82.

Мусієнко Олександр Володимирович, народився 22 листопада 1986 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, адвокат, адвокатське об'єднання «С. Т. Партнерс», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 83.

Гошій Ярослав Петрович, народився 29 липня 1968 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, штатний радник, виконуючий обов'язки заступника Коломийського міського голови, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Коломия Івано-Франківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 84.

Ковальчук Юрій Володимирович, народився 12 травня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Авто-Буд-Сервіс», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 85.

Маркуц Олег Ярославович, народився 24 січня 1972 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Електроніка-сервіс», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Рівному, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 86.

Свинарчук Андрій Сергійович, народився 15 лютого 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, юрисконсульт, СП «Молочний завод» ТОВ «МВК Лідер», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Житомирі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 87.

Чалапчій Юрій Юрійович, народився 19 жовтня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, мале приватне підприємство ВКФ «Каскад Девелоперс Гроуп», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Чернівцях, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 88.

Онасенко Олексій Петрович, народився 22 квітня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, приватне підприємство «Олекса», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Луганську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 89.

Кургузов Юліан Вікторович, народився 26 квітня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «ТПГ «Вершина», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Дніпропетровську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 90.

Пилявець Ігор Ростиславович, народився 20 серпня 1986 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, співробітник міліції, батальйон «Шахтарськ» ГУ МВС України у Дніпропетровській області, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 91.

Пейков Валерій Михайлович, народився 16 вересня 1969 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель, загальноосвітній політехнічний ліцей II-III ступенів міста Ізмаїл Одеської області, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Ізмаїл Одеської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 92.

Ровнянський Владислав Валерійович, народився 21 вересня 1985 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, менеджер проектів, ТОВ «Аксілайн», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 93.

Мельник Роман Олександрович, народився 27 грудня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Вінницька IT-Академія», член Політичної партії «Грома-

дянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 94.

Нерознак Андрій Павлович, народився 21 березня 1975 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, виконавчий директор, ТОВ «ВПФ «Крона», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 95.

Борисов Ігор Віталійович, народився 13 вересня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, військовослужбовець, Прикордонні війська України, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Берегове Закарпатської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 96.

Драпалюк Ігор Сергійович, народився 22 серпня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, приватне підприємство «Живий струмок», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в селі Шарівка Ярмолинецького району Хмельницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 97.

Нетета Анатолій Анатолійович, народився 11 липня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Токмак Запорізької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 98.

Пивоваров Павло Вікторович, народився 12 липня 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в смт Вільшана Городищенського району Черкаської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 99.

Бондар Володимир Васильович, народився 22 травня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, пенсіонер, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 100.

Гладун Зіновій Романович, народився 9 березня 1969 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, діловод групи секретного документального забезпечення, військова частина А 2602, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 101.

Гаврилюк Микола Іванович, народився 22 травня 1955 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний спеціаліст з питань мобілізаційної роботи, Володимир-Волинська районна державна адміністрація, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Володимир-Волинський Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 102.

Бойкул Олександр Олександрович, народився 18 вересня 1982 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 103.

Дев'ятов Андрій Миколайович, народився 18 грудня 1966 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Нова Каховка Херсонської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 104.

Маслюк Олександр Іванович, народився 28 серпня 1973 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «УНІК-М», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Охтирка Сумської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 105.

Скриль Сергій Валентинович, народився 14 червня 1976 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, юрисконсульт, Полтавське обласне комунальне підприємство «Полтавафарм», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Полтаві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 106.

Томаш Володимир Любомирович, народився 23 грудня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Снятин Івано-Франківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 107.

Демченко Тетяна Валеріївна, народилася 1 листопада 1968 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Прилуки Чернігівської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 108.

Дорощук Ігор Ярославович, народився 27 липня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в селі Малий Олексин Рівненського району Рівненської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 109.

Кишлярук Вячеслав Васильович, народився 20 травня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Арка»-С, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Чернівцях, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 110.

Зайцев Петро Олексійович, народився 17 вересня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, приватне підприємство «Настя», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Луганську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 111.

Власов Григорій Анатолійович, народився 1 червня 1974 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, військовослужбовець, Збройні сили України, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Дніпропетровську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 112.

Плішко Денис Леонідович, народився 19 червня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова правління, житлово-будівельний кооператив «Комунар 7», безпартійний, проживає в місті Миколаєві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 113.

Кириченко Сергій Петрович, народився 7 серпня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник відділу з питань депутатської діяльності та взаємодії з органами місцевого самоврядування, Васильківська районна рада, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в селі Кодаки Васильківського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 114.

Штекель Леонід Ісаакович, народився 23 квітня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 115.

Мельник Юрій Володимирович, народився 24 червня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 116.

Бандровський Олександр Генріхович, народився 2 травня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, доцент кафедри археології та спеціальних галузей історичної науки, Львівський національний університет ім. Івана Франка, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 117.

Соколовський Леонард Тадеушевич, народився 24 лютого 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Славута Хмельницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 118.

Безуглий Роман Олександрович, народився 12 листопада 1976 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, селянське фермерське господарство «БОР», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в селі Щасливе Оріхівського району Запорізької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 119.

Андрієць Станіслав Олексійович, народився 26 серпня 1972 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, майстер, КП «Оболонь-ліфтсервіс», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 120.

Коркуна Орест Павлович, народився 10 грудня 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Самбір Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 121.

Влодарчик Руслан Іванович, народився 15 березня 1975 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Нововолинськ Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 122.

Матюха Дмитро Геннадійович, народився 3 березня 1974 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, менеджер регіонального розвитку, ТОВ «ТДС ГРУПП», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Запоріжжі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 123.

Бреус Наталя Леонідівна, народилася 21 грудня 1964 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Цюрупинськ Херсонської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 124.

Резнік Іван Григорович, народився 9 лютого 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, спеціаліст відділу депозитарної діяльності, ТОВ «Фондова компанія «Трансферт», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Конотоп Сумської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 125.

Грига Юрій Вікторович, народився 8 травня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Полтаві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 126.

Зіник Олег Богданович, народився 10 липня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Надвірна Івано-Франківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 127.

Коростиленко Юрій Олександрович, народився 5 жовтня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Ніжин Чернігівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 128.

Березовський Павло Павлович, народився 25 грудня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Дубно Рівненської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 129.

Маковський Сергій Анатолійович, народився 4 грудня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Житомирі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 130.

Скрипник Олена Володимирівна, народилася

16 серпня 1966 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, інженер, ТзОВ «Глобус КО», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Новодністровськ Чернівецької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 131.

Медведєв Анатолій Володимирович, народився 31 липня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, адвокат, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Стаханов Луганської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 132.

Коваль Станіслав Анатолійович, народився 16 серпня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, фізична особа - підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Кривий Ріг Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 133.

Високогляд Зоя Павлівна, народилася 5 травня 1955 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Гайсин Вінницької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 134.

Цендра Роман Іванович, народився 20 березня 1973 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в селі Сторожниця Ужгородського району Закарпатської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 135.

Буймістер Олег Юрійович, народився 12 травня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Кам'янець-Подільський Хмельницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 136.

Чубатенко Андрій Олександрович, народився 29 червня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Астарта», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 137.

Бондарев Кирило Володимирович, народився 6 лютого 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Красний Луч Луганської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 138.

Мазан Андрій Васильович, народився 8 грудня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, інженер-геодезист, ТзОВ «Експерттранском», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Жовква Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 139.

Кураян Ігор Амбарцумович, народився 29 серпня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Херсоні, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 140.

Тонкоголос Юлія Михайлівна, народилася 18 жовтня 1990 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Андрушівка Житомирської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 141.

Полугар Олександр Володимирович, народився 3 лютого 1985 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, приватне підприємство «Європа-плюс Вест», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Хмельницькому, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 142.

Камаралі Анатолій Олександрович, народився 27 червня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Естра Фарма», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 143.

Лінник Валерій Анатолійович, народився 11 березня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, пенсіонер, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Антрацит Луганської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 144.

Гуща Андрій Ігорович, народився 17 жовтня 1986 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, персональний фінансовий консультант, ПАТ «Укрсиббанк», член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Житомирі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 145.

Савченко Володимир Олегович, народився 4 квітня 1972 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 146.

Семенченко Володимир Вікторович, народився 9 серпня 1982 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)», проживає в місті Канів Черкаської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 147.

Секретар
Центральної виборчої комісії
Т. ЛУКАШ.

ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІДОМЛЕННЯ

Вища кваліфікаційна комісія суддів України відповідно до статей 74, 76, частин 2 та 3 статті 80 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді безстроково та переведення суддів, обраних безстроково, до іншого суду:

Нізік Олени В'ячеславівни, Некрасова Олега Олександровича - Красногвардійського районного суду міста Дніпропетровська, **Вітушинської Олександри Олександрівни, Порозової Інни Юріївни, Бондарчука Володимира Володимировича, Сарбея Олександра Федоровича** - Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області, **Клімашевської Ірини Валентинівни** - Зарічного районного суду міста Суми, **Бойко Ірини Анатоліївни** - Кіровоградського районного суду Кіровоградської області, **Крамаренко Інни Анатоліївни** - Орджонікідзевського районного суду міста Запоріжжя, **Заярного Андрія Миколайовича** - Жмеринського міськрайонного суду Вінницької області, **Дамчука Олександра Олександровича, Гуділіної Юлії Юріївни** - Високопільського районного суду Херсонської області, **Гургули Володимира Богдановича** - Тисменицького районного суду Івано-Франківської області, **Живоглядова Андрія Миколайовича** - Магдалинівського районного суду Дніпропетровської області, **Павлова Володимира Григоровича** - Прилуцького міськрайонного суду Чернігівської області, **Ясінського Юрія Анатолійовича** - Могилів-Подільського міськрайонного суду Вінницької області, **Ємельянової Лілії Валеріївни** - Здолбунівського районного суду Рівненської області, **Болейка Андрія Петровича** - Богунського районного суду міста Житомира, **Шимон Людмили Сергіївни** - Коростишівського районного суду Житомирської області, **Царапори Олександра Петровича** - Немирівського районного суду Вінницької області, **Ореховської Кристини Едуардівни** - Рівненського міського суду Рівненської області, **Марків Тетяни Анатоліївни** - Каховського міськрайонного суду Херсонської області, **Ковальової Ангеліни Борисівни** - Дніпровського районного суду міста Дніпродзержинська Дніпропетровської області, **Трещова Вадима Васильовича** - Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська, **Жолтого Дениса Володимировича** - Кіровського районного суду міста Донецька, **Васильченко Наталі Олександрівни** - Новобузького районного суду Миколаївської області, **Іванова Анатолія Анатолійовича** - Уманського міськрайонного суду Черкаської області.

Гелети Світлани Михайлівни, Глазька Сергія Михайловича, Прилипчука Олександра Анатолійовича, Павлічек Вікторії Олександрівни, Кунець Олени Миколаївни, Шевченко Ірини Григорівни - Сумського окружного адміністративного суду, **Боднарюка Олега Васильовича** - Чернівецького окружного адміністративного суду, **Кузьменко Анни Ігорівни, Соколової Олени Анатоліївни, Дегтярьової Ольги Вікторівни, Шейко Тетяни Іванівни, Шрамко Юлії Теодорівни** - окружного адміністративного суду міста Києва, **Каленюк Жанни Василівни, Волдінера Фелікса Арнольдовича** - Волинського окружного адміністративного суду, **Гордієнко Тетяни Олександрівни, Птичкіної Вероніки Володимирівни, Мороза Андрія Олександровича, Брагара Віталія Станіславовича** - Миколаївського окружного адміністративного суду, **Маєцької Наталії Дмитрівни, Іванчулинця Дмитра Васильовича, Дору Юрія Юрійовича, Луцовича Михайла Михайловича** - Закарпатського окружного адміністративного суду, **Прасова Олександра Олександровича, Татаринова Дмитра Вікторовича, Артоуз Олесі Олександрівни** - Запорізького окружного адміністративного суду, **Тарасишиної Оксани Миколаївни, Бойко Людмили Миколаївни, Цховребової Маргарити Георгіївни** - Одеського окружного адміністративного суду, **Шевчука Олександра Петровича** - Хмельницького окружного адміністративного суду, **Морської Галини Михайлівни, Василяки Дмитра Костянтиновича** - Херсонського окружного адміністративного суду, **Зозулі Дмитра Петровича, Махаринця Дмитра Євгенійовича, Щербакова Володимира Валерійовича** - Рівненського окружного адміністративного суду, **Чубар Тетяни Миколаївни, Гаврилюка Василя Олександровича, Тимошенко Валентини Петрівни, Руденко Алли Василівни, Гайдаш Віталіни Анатоліївни** - Черкаського окружного адміністративного суду, **Потолової Ганни Володимирівни, Рищенка Андрія Юрійовича** - Дніпропетровського окружного адміністративного суду, **Загацької Тетяни Василівни, Голуб Вікторії Анатоліївни, Зеленова Андрія Сергійовича, Михайлик Аліни Сергіївни** - Донецького окружного адміністративного суду, **Альчука Максима Петровича** - Вінницького окружного адміністративного суду, **Мричко Наталії Іванівни, Крутько Олени Василівни, Сподарик Наталії Іванівни** - Львівського окружного адміністративного суду, **Спиридонової Віри Олександрівни, Колеснікової Ірини Сергіївни, Шевченко Анни Василівни, Леонтовича Андрія Миколайовича, Лисенко Вікторії Іванівни** - Київського окружного адміністративного суду, **Липи Володимира Анатолійовича, Панкеєвої Вікторії Анатоліївни** - Житомирського окружного адміністративного суду, **Єгупенка Владислава Вадимовича, Шляхової Олени Миколаївни, Супруна Юрія Олександровича, Мороко Анастасії Сергіївни** - Харківського окружного адміністративного суду, **Черниш Ольги Анатоліївни** - Кіровоградського окружного адміністративного суду, **Грицюка Петра Петровича, Шумея Михайла Володимировича, Микитюка Романа Васильовича, Тимощука Остапа Любомировича, Скільського Івана Ігоровича** - Івано-Франківського окружного адміністративного суду, **Захарової Олени Вячеславівни, Ципко Олени Валентинівни** - Луганського окружного адміністративного суду.

Коткова Олександра Васильовича, Бондаренко Ганни Павлівни, Івченка Анатолія Миколайовича - господарського суду міста Києва, **Рима Тараса Ярославовича** - господарського суду Львівської області, **Солодюк Олени Віталіївни** - господарського суду Полтавської області, **Марущака Іллі Васильовича** - господарського суду Чернівецької області.

Білецької Людмили Миколаївни - Вищого господарського суду України.

Оксюти Тараса Григоровича - Київського апеляційного адміністративного суду. **Євдокімової Олени Павлівни, Моісеєнко Олени Михайлівни** - апеляційного суду Сумської області, **Мохонька Костянтина Миколайовича** - апеляційного суду Кіровоградської області, **Мокрецького Віктора Івановича** - апеляційного суду Житомирської області, **Зарютіна Павла Вікторовича** - апеляційного суду Запорізької області.

Рішенням Загальних зборів учасників Товариства з обмеженою відповідальністю "НУБІС" (Протокол №05/09-1 від 05.09.2014 р.) вирішено припинити Товариство з обмеженою відповідальністю "НУБІС" (ідентифікаційний код 32552017; адреса місцезнаходження: 03127, м. Київ, пр. Академіка Глушкова, 70) шляхом його ліквідації.

Ліквідатором ТОВ "НУБІС" призначено Кушнір Тетяну Іванівну.

Кредитори можуть заявити свої вимоги до ТОВ "НУБІС" протягом двох місяців з дня публікації даного оголошення шляхом подання письмових вимог (претензій) за адресою: ТОВ "НУБІС", а/с 79, Київ 03067.

У зв'язку із початком ліквідаційної процедури у справі № 5/65-09 арбітражний керуючий (ліквідатор) ТОВ "Виробничо-комерційне підприємство "ТЕХНОГАЗ" (21021 м. Вінниця, вул. Космонавтів, 39; код ЄДР 24901185) оголошує конкурс на визначення організатора аукціону з продажу майнових активів (об'єкти нерухомості, обладнання та устаткування, транспортні засоби, рухоме майно, матеріали та комплектуючі, готова продукція) та майнових прав підприємства-банкрута.

Учасниками конкурсу можуть бути юридичні та фізичні особи. Основними критеріями конкурсу вважаються:

- право на здійснення діяльності з проведення торгів (аукціонів) у відповідності до установчих документів;
- достатній (але не менш як три роки) досвід проведення аукціонів (торгів);
- запропонована найменша сума винагороди у відсотках до вартості продажу (реалізації) майна.

Організатором аукціону не може бути заінтересована особа стосовно боржника, кредиторів ТОВ "Виробничо-комерційне підприємство "ТЕХНОГАЗ", та замовника аукціону.

Заявки на участь в конкурсі подаються у довільній письмовій формі. Строк для подачі заявок - не пізніше 60 календарних днів з моменту опублікування оголошення.

Документи на участь у конкурсі надсилати рекомендованими листами на адресу Арбітражного керуючого (ліквідатора) ТОВ "ВКП "ТЕХНОГАЗ" Калініна П.О.: 21036 Україна, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 23, 4-й поверх.

За довідками прошу звертатися в робочий час за тел. (067) 430-19-88, арбітражний керуючий (ліквідатор) - Калінін Павло Олексійович.

ДЕНЬ

№ 176 (5926) ВІВТОРОК, 16 ВЕРЕСНЯ 2014

Сьогодні в Україні сонячно, температура повітря вдень — від 18 до 23 градусів тепла, у Криму — до +25. Вночі очікується 8—11 тепла, на півночі та в центрі — +5—8, на півдні та в Криму — +12—14 градусів. Вітер північно-східний, 5—10 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 16 ВЕРЕСНЯ

1907. Народився Захар Слюсаренко — радянський військовий, генерал-лейтенант танкових військ, двічі Герой Радянського Союзу. **1921.** За кордоном розпочало роботу Головне представництво Вукоопспілки для налагодження товарообміну й торгівлі із зарубіжними державами, організації зв'язків українських кооперативів з іноземними. **1967.** Пішов з життя Павло Тичина — український поет, державний і громадський діяч, академік АН УРСР (1929). **1992.** Кабінет Міністрів України затвердив Постанову «Про заходи щодо видання Книги Пам'яті України». **1997.** Президент України Л. Кучма видав Указ «Про День юриста», що відзначається щорічно 8 жовтня.

Спорт

ТАБЛО

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 6-й тур.

13 вересня. «Олімпік» — «Металург» (Донецьк). 3:2. Київ. НТК імені Віктора Баннікова. 500 глядачів. **Рефері** — Бойко (Київська область). **Голи:** Дорошенко, 21, Ситник, 60, Семенина, 90+1 — Лазич, 7, 90+4 (п).

«Металіст» — «Дніпро». 2:5. Харків. Стадіон «Металіст». 21 564 глядачі. **Рефері** — Швецов (Одеса). **Голи:** Болбат, 64, Гав'єр, 90+6 — Бруно Гама, 14, 43, 63, Селезньов, 88, Коноплянка, 90+3. **Вилучено** Вільягру («Металіст», 54, фол останньої надії).

«Зоря» — «Динамо». 2:2. Запоріжжя. «Славутич-Арена». 4 100 глядачів. **Рефері** — Абдула (Харків). **Голи:** Хомченовський, 24, Любенович, 90+2 — Теодорчик, 59, Кравець, 88.

«Чорноморець» — «Шахтар». 0:2. Одеса. Стадіон «Чорноморець». 25 182 глядачі. **Рефері** — Березка (Київська область). **Голи:** Фернандо, 27, Гладкий, 90+1.

14 вересня. «Волинь» — «Металург» (Запоріжжя). 3:0. Луцьк. Стадіон «Авангард». 4 200 глядачів. **Рефері** — Білокур (Донецька область). **Голи:** Мемешев, 48, Жунич, 55, Матей, 69. **На 30-й хвилині** Бабенко («Волинь») не реалізував пенальті.

«Іллічівець» — «Говерла». 2:2. Дніпропетровськ. Стадіон «Метеор». 300 глядачів. **Рефері** — Лисенчук (Київ). **Голи:** Тотовицький, 38 (п), 83 — Каверін, 11, Качараба, 66. **Вилучено** Глушицького («Говерла», 89, друге попередження).

«Ворскла» — «Карпати». 2:0. Полтава. Стадіон Олексія Бутовського. 7 000 глядачів. **Рефері** — Кутаков (Київська область). **Голи:** Дедечко, 80, Ковпак, 88.

Бомбардири: Кравець («Динамо»), Гладкий («Шахтар») — по 5 м'ячі, Бруно Гама («Дніпро») — 4.

Одним — радість, другим — гіркий урок

Цей тур викликав особливий інтерес з точки зору готовності наших клубів до матчів першого туру групових турнірів єврокубків.

В Одесі «гірники» не лише намагались економно використовувати власні сили, а й відпрацьовували певні тактичні схеми, які можуть стати у пригоді в Іспанії. Певний подив викликала лише пара центральних оборонців: Ордець—Кривцов. А от варіант складу з одним форвардом — цілком прогнозований, бо саме так «Шахтар» виступає на міжнародній арені.

Момент зустрічі в Одесі.

У Харкові зійшлися два учасники турніру Ліги Європи. Цікаво, що «Дніпро» в попередніх восьми сезонах не міг подужати «Металіст» на його полі. Але тепер багато чого змінилося. Насамперед те, що дніпропетровців очолює колишній наставник харків'ян Мирон Маркевич.

«Дніпро» мав помітну перевагу, і це не дивно, адже «Металіст» зазнав відчутних кадрових втрат. Однак матч вказав на проблеми в обох командах, особливо в обороні. Більше їх, природно, в «Металіста». Позитивний момент — поява на полі Коноплянки, котрий, схоже, повністю відновився і навіть гол забив.

У Запоріжжі вийшов драматичний поєдинок. У першому таймі «Зоря» мала перевагу, відкрила рахунок. А у киян, як кажуть, гра не клеїлася. Але після перерви ми побачили інше «Динамо», котре зрівняло рахунок, а потім і вийшло вперед. І якби підопічні Сергія Реброва реалізували більшість моментів, котрі створили після перерви, то їхня перемога не викликала б сумнівів.

Віддамо належне «Зорі», котра билася до останньої миті і врятувалася. А для «Динамо» це гіркий урок.

Фото ФК «Чорноморець».

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**6**	**0**	**0**	**15—1**	**18**
2. «Дніпро»	**5**	**1**	**0**	**14—3**	**16**
3. «Динамо»	**4**	**2**	**0**	**11—4**	**14**
4. «Олімпік»	3	1	2	5—11	10
5. «Волинь»	3	0	3	7—6	9
6. «Чорноморець»	2	2	2	8—7	8
7. «Ворскла»	2	2	2	6—5	8
8. «Металіст»	2	1	3	7—10	7
9. «Металург» Зп	2	1	3	5—9	7
10. «Зоря»	1	2	3	5—7	5
11. «Металург» Д	1	2	3	6—9	5
12. «Карпати»	1	1	4	5—11	4
13. «Говерла»	0	3	3	5—8	3
14. «Іллічівець»	**0**	**2**	**4**	**7—15**	**2**

Лише результати

Футбол. Першість країни. **Перша ліга.** 8-й тур. «Суми» — «Миколаїв». 1:0. «Сталь» Д — «Зірка» . 2:1. «Десна» — «Гірник-Спорт». 4:0. «Нафтовик» — «Буковина». 1:0. «Олександрія» — «Сталь» А. 1:0. «Геліос» — «Полтава». 1:2. «Гірник» — «Нива». 4:0. «Тернопіль» — «Динамо-2». 1:0.

Друга ліга. 8-й тур. «Арсенал-Київщина» — «Кристал». 1:0. «Реал Фарма» — «Оболонь-Бровар». 2:3. «Скала» — «Шахтар-3». 2:1. «Кремінь» — «Макіїввугілля». 2:0. «Енергія» — «Черкаський Дніпро». 0:2.

Теніс. Таллінн (Естонія). Кубок Девіса. Матч плей-оф Світової групи. **Україна — Бельгія. 2:3.**

12 вересня. Стаховський — Дарсіс. 6:4, 6:2, 6:2. Марченко — Гоффен. 6:7 (1:7), 1:6.

13 вересня. Стаховський/Бубка — Беммельманс/Рока. 2:6, 3:6, 6:2, 6:3, 3:6.

14 вересня. Стаховський — Гоффен. 3:6, 1:6, 2:6. Марченко — Дарсіс. 7:6 (7:2), 6:4.

Баскетбол. Іспанія. Чемпіонат світу серед чоловіків. **Фінал.** США — Сербія. 129:92 (35:21, 32:20, 38:26, 24:25).

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Купили будинки людям, які залишилися без даху над головою

Справили новосілля мешканці трьох житлових будинків, які зазнали руйнувань нинішньої весни у селі Сапіжанка Шаргородського району на Вінниччині. («Голос України» за 06.05.2014 «Як це страшно, коли ґрунт розколюється під ногами...»).

Нагадаємо: їхні оселі розташовувалися над штольнею, звідки упродовж багатьох десятків років видобували вапняковий камінь. Саме через порушення норм видобутку стався розкол ґрунту і будівлі наполовину сповзли у шахту, вважають мешканці села. На щастя, ніхто не зазнав фізичних травм.

Коли земля попливла під ногами, мешканцям одного з будинків вдалося вчасно вибратися із небезпечної зони. У двох інших оселях на той час нікого не було вдома. Постійно нагадує про себе і психологічна травма. Люди час від часу навідуються на свої обійстя. Хоча б подивитися на руїни. Їх, немов магнітом, притягують спогади.

— Де нині оселилися потерпілі? — **з таким запитанням кореспондент «Голосу України» звернувся до сільського голови Сапіжанки Петра Фомишена.**

— Дякувати добрим людям, всі три сім'ї уже переселилися в інші будинки, — каже сільський голова. — Їм компенсували втрати, виходячи з вартості зруйнованих будівель, і за ці кошти вони придбали житло в іншій частині села.

За словами Петра Фомишена, влада фінансувала постраждалих з трьох джерел: 250 тисяч гривень виділив обласний бюджет, 60 тисяч — районний і 20 тисяч гривень надала сільська рада. Ще 30 тисяч гривень добровільних внесків зібрано жителями села. Але ставити крапку в цій історії передчасно. За словами сільського голови, трагедія може повторитися.

— Над штольнею проходить вулиця, на якій по обидва боки — десятки житлових будинків, — каже Петро Фомишен. — На деяких з них уже видно тріщини. За нашими припущеннями, у зоні ризику близько 15 помешкань. Люди переймаються тривогою, чи не затягне підземелля і їхні будинки. Терміново, до початку осінніх дощів, потрібно обстежити місце видобутку каменю, щоб визначити межі штольні. У такому випадку матимемо конкретну інформацію про те, які будівлі насамперед потребують порятунку.

Щоб усвідомити масштаби дослідження, співрозмовник звертає увагу на поле за селом. Його площа 36 гектарів. За словами Петра Фомишена, вся ця площа виведена із сівозміни тому, що окремі ділянки вже просіли, працювати техніці небезпечно, нема сумніву, що з часом вони також проваляться у штольню.

— Тут дуже велика площа підземного видобутку каменю! — наголошує керівник громади. — Шукаємо підприємство, де мають сучасні засоби досліджень, бо методом геологобуріння навряд чи можна встановити чітку картину підземелля. Будемо вдячні, якщо знайти його вдасться через газету.

У Сапіжанці не приховують, що після офіційного закриття шахти там тривали роботи. Хто і чому займався незаконними видобутками, нині розслідують правоохоронці.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Над номером працювали: Ольга ВАУЛІНА, Дмитро ПОТАПЕНКО, Ірина ШАТРОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб: 40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота); 08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій: 60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 37350

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»